

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
3.Bf.367/2012/28.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2013. szeptember hó 18., 19. és 25. napjain** tartott nyilvános ülés alapján meghozta és 2013. szeptember hó 25. napján kihirdette a következő

Ítéletet:

A kábítószerrel visszaélés büntette miatt I.r. vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2012. június 26. napján kelt 8.B.1347/2008/111. számú ítéletét I.r., II.r., III.r., IV.r., V.r., VI.r., VII.r., VIII.r., IX.r. és X.r. vádlottakkal szemben **megváltoztatja.**

I.r. vádlott cselekményét a 2012. évi C. törvény 176. § (1) bekezdés III. fordulatába ütköző és (3) bekezdése szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntettének **minősíti.**

A bűnszervezetben elkövetés megállapítását mellőzi.

Szabadságvesztés büntetését 7 (hét) év fegyházra, a közügyektől eltiltás tartamát 7 (hét) évre **enyhíti.** A feltételes szabadságra bocsátás kizárására vonatkozó ítéleti rendelkezést mellőzi azzal, hogy a szabadságvesztés büntetés 2/3 részének letöltése után feltételes szabadságra bocsátható.

II.r. és III.r. vádlottak cselekményét a 2012. évi C. törvény 176. § (1) bekezdés IV. fordulatába ütköző és (3) bekezdése szerint minősülő társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettének **minősíti.**

Mindkét vádlott esetében a 2012. évi C. törvény 178. § (6) bekezdés I. fordulatába ütköző kábítószer birtoklása vétségében történt bűnösség megállapítását és a bűnszervezetben elkövetés megállapítását mellőzi.

II.r. vádlottal szemben - halmazatra utalás nélkül - a szabadságvesztés büntetést 4 (négy) év börtönbüntetésre, a közügyektől eltiltás tartamát 5 (öt) évre **súlyosítja.**

A feltételes szabadságra bocsátás kizárására vonatkozó ítéleti rendelkezést mellőzi.

III.r. vádlottal szemben - halmazatra utalás nélkül - a szabadságvesztés büntetést 6 (hat) év fegyházra, a közügyektől eltiltás tartamát 6 (hat) évre **súlyosítja.**

A feltételes szabadságra bocsátás kizárására vonatkozó ítéleti rendelkezést mellőzi.

II.r. és III.r. vádlottak a szabadságvesztés büntetés 2/3 részének letöltése után feltételes szabadságra bocsáthatók.

III.r. vádlottal szemben a szabadságvesztés végrehajtásának biztosítására irányuló intézkedést rendel el akként, hogy Budapest XII. kerületét a bíróság engedélye nélkül nem hagyhatja el és a Budapest,....szám alatti lakóhelyét nem változtathatja meg.

A bíróság előírja, hogy az előbbieket betartását a Budapest XII. Kerületi Rendőrkapitányság köteles ellenőrizni úgy, hogy a vádlott a szabadságvesztés megkezdéséig minden héten szerdai napon déli 12 óráig köteles a rendőrségen jelentkezni. Az előbbi szabályok megszegése esetén az elíteltet a rendőrség őrizetbe veheti és a bíróság a szabadságvesztés azonnali fogamatba vételét rendelheti el, elfogató parancsot bocsáthat ki.

IV.r. vádlott közegészséget sértő cselekményét, valamint **V.r., VI.r., VII.r.** vádlottak cselekményét az 1978. évi IV. törvény 282. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének **minősíti**.

A bűnszervezetre utalást és a feltételes szabadságra bocsátás kizárására vonatkozó ítéleti rendelkezést e vádlottaknál is mellőzi.

IV.r. vádlott szabadságvesztés büntetését 3 (három) év börtönre, **V.r.** vádlott szabadságvesztés büntetését 3 (három) év börtönre, a közügyektől eltiltás tartamát 3 (három) évre, **VI.r.** vádlott szabadságvesztés büntetését 3 (három) év börtönre, a közügyektől eltiltás tartamát 3 (három) évre, **VII.r.** vádlott szabadságvesztés büntetését 2 (kettő) év 6 (hat) hónap börtönre, a közügyektől eltiltás tartamát 3 (három) évre **enyhíti**.

IV.r., VI.r. és VII.r. vádlottak a büntetés fele részének kitöltése után feltételes szabadságra bocsáthatók.

V.r. vádlott a szabadságvesztés büntetés 3/4 részének letöltése után bocsátható feltételes szabadságra.

VIII.r. vádlott cselekményét az 1978. évi IV. törvény 282. § (1) bekezdésébe ütköző társtettesként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének **minősíti**.

A büntetését 300 napi tétel, 1.000 (egyezer) forint napi összegű, összesen 300.000 (háromszázezer) forint pénzbüntetésre **enyhíti**.

A pénzbüntetést meg nem fizetése esetén 1.000 (egyezer) forintonként kell egy napi fogházbüntetésre átváltoztatni.

A bűnszervezetben elkövetést, a közügyektől eltiltás mellékbüntetés és a feltételes szabadságra bocsátás kizárására vonatkozó ítéleti rendelkezéseket mellőzi.

IX.r. vádlottat az 1978. évi IV. törvény 282. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette alól **menti fel**.

X.r. vádott cselekményét az 1978. évi IV. törvény 282. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő bűnsegédként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének **minősíti**.

A bűnszervezetben elkövetést, a közügyektől eltiltás mellékbüntetés és a feltételes szabadságra bocsátás kizárására vonatkozó ítéleti rendelkezéseket mellőzi.

Szabadságvesztés büntetését 2 (kettő) év börtönbüntetésre **enyhíti**.
A szabadságvesztés végrehajtását 3 (három) év próbaidőre felfüggeszti.

VI.r. vádlott ... szám alatti ingatlanára a **vagyoneklobzás elrendelését mellőzi**.

Az elsőfokú ítélet 9. oldalán 44./ sorszám alatt jelzett okirat helyes megnevezése: személyi igazolvány.

Az ítélet fejrészában megjelölt tárgyalási napok közül a 2010. január 26. napjától 2011. június 14. napjáig megjelölt napokat mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét I.r., II.r., III.r., IV.r., V.r., VI.r., VII.r., VIII.r., IX.r. és X.r. vádlottakkal szemben **helybenhagyja**.

A másodfokú eljárásban felmerült 108.385 (egyszáznyolcezer-háromszázöt) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

A Fővárosi Törvényszék 2012. június 26. napján kihirdetett 8.B.1347/2008/111. számú ítéletével:

- a távollévő I.r. vádlottat kábítószerrel visszaélés büntette (Btk. 282/A § (1) bek. IV. fordulat és (3) bek.) miatt, mint bűnszervezetben elkövetőt - a feltételes szabadságra bocsátás kizárása mellett - tíz év fegyházra és tíz év közügyektől eltiltásra;
- II.r. vádlottat kábítószerrel visszaélés büntette (Btk. 282/A § (1) bek. IV. fordulat és (3) bek.) és kábítószerrel visszaélés vétsége (Btk. 282.§ (1) bek. III. ford. és (5) bek. a/ pontja) miatt, mint bűnszervezetben elkövetőt - a feltételes szabadságra bocsátás

kizárása mellett, halmazati büntetésül - három év börtönre és három év közügyektől eltiltásra;

- III.r. vádlottat kábítószerrel visszaélés büntette (Btk. 282/A § (1) bekezdés IV. fordulat) és kábítószerrel visszaélés vétsége (Btk. 282.§ (1) bek. III. ford. és (5) bek. a/ pontja) miatt, mint bűnszervezetben elkövetőt - a feltételes szabadságra bocsátás kizárása mellett, halmazati büntetésül - három év börtönre és három év közügyektől eltiltásra;

- IV.r. vádlottat kábítószerrel visszaélés büntette (Btk. 282/A § (1) bek. IV. fordulat és (3) bek.) és 2 rendbeli közokirat-hamisítás büntette (Btk. 274.§ (1) bek. a/ pontja) miatt, mint bűnszervezetben elkövetőt - a feltételes szabadságra bocsátás kizárása mellett, halmazati büntetésül - öt év hat hónapi börtönre és öt év közügyektől eltiltásra;

- V.r. vádlottat kábítószerrel visszaélés büntette (Btk. 282/A § (1) bek. IV. fordulat és (3) bek.) miatt, mint bűnszervezetben elkövetőt - a feltételes szabadságra bocsátás kizárása mellett - öt év börtönre és öt év közügyektől eltiltásra;

- a távollévő VI.r. vádlottat kábítószerrel visszaélés büntette (Btk. 282/A § (1) bek. IV. fordulat és (3) bek.) miatt, mint bűnszervezetben elkövetőt - a feltételes szabadságra bocsátás kizárása mellett - hat év börtönre és hat év közügyektől eltiltásra;

- VII.r. vádlottat kábítószerrel visszaélés büntette (Btk. 282/A § (1) bek. IV. fordulat és (3) bek.) miatt, mint bűnszervezetben elkövetőt - a feltételes szabadságra bocsátás kizárása mellett - öt év börtönre és öt év közügyektől eltiltásra;

- VIII.r. vádlottat kábítószerrel visszaélés büntette (Btk. 282/A § (1) bek. IV. fordulat és (3) bek.) miatt, mint bűnszervezetben elkövetőt - a feltételes szabadságra bocsátás kizárása mellett - kettő év börtönre és kettő év közügyektől eltiltásra;

- X.r. vádlottat bűnszegédi minőségben elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette (Btk. 282/A § (1) bek. IV. fordulat és (3) bek.) miatt, mint bűnszervezetben elkövetőt - a feltételes szabadságra bocsátás kizárása mellett - hat év börtönre és hat év közügyektől eltiltásra ítélte.

Ellenben Katalin IX.r. vádlottat az ellene bűnszegédként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette (Btk. 282/A § (1) bek. IV. ford. és (3) bek.) és VII.r. vádlottat lőfegyverrel és lőszerrel visszaélés büntette (Btk. 263/A § (1) bek. a/ pontja) miatt ellenük emelt vád alól felmentette.

A kiszabott szabadságvesztésbe beszámította az előzetes fogvatartásban töltött időt, a vádlottaktól lefoglalt pénzekre és a nyomozati szakban zár alá vett ingatlanokra - a IV.r. és IX.r. vádlottak tulajdonát képező ingatlan kivételével - vagyonekobbzást rendelt el.

Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és a bűnösnek kimondott vádlottakat kötelezte a bűnügyi költség viselésére.

Az ítélet ellen az eljáró ügyész - I.r. és X.r. vádlottak kivételével - valamennyi vádlott terhére fellebbezést jelentett be: II.r. és III.r. vádlottaknál téves minősítés miatt, büntetésük súlyosítása érdekében, IV.r., V.r. és VI.r. vádlottaknál a szabadságvesztés és közügyektől eltiltás mértékének felemelése, a végrehajtási

fokozat fegyházként történő meghatározása végett, VIII.r. vádlottnál téves jogi minősítés miatt, a büntetés súlyosításáért, VII.r. vádlottnál a részbeni felmentés miatt, súlyosabb halmazati büntetés kiszabásáért, míg IX.r. vádlott esetében felmentése miatt az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság új eljárásra kötelezése iránt.

I.r. vádlott védője felmentésért és enyhítésért, II.r. vádlott és védője enyhítésért, III.r. vádlott és védője elsősorban felmentés, másodsorban enyhítés érdekében, IV.r. és V.r. vádlott, valamint védőik a tényállás téves megállapítása miatt, enyhítésért, VI.r. vádlott védője felmentésért, illetve enyhítésért, VII.r. vádlott és védője - a részfelmentést tudomásul véve, - a tényállás téves megállapítása miatt, enyhítésért, VIII.r. vádlott védője a fellebbezés irányának megjelölése nélkül, X.r. vádlott és védője a tényállás téves megállapítása miatt, enyhítésért éltek perorvoslattal.

VIII.r. vádlott, továbbá Katalin IX.r. vádlott és védője az elsőfokú ítéletet tudomásul vették.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.824/2012/5. számú átiratában és képviselője a másodfokú nyilvános ülésen a bejelentett perorvoslatot módosítással tartotta fenn.

Az ügyészi álláspont szerint az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat megtartva a történeti tényállás megállapításához szükséges valamennyi bizonyítékot megvizsgált és értékelt.

A VIII. és IX. r. vádlottakat kivéve, akikre nézve az ítélet az indokolási kötelezettség teljesítésének elmulasztása miatt olyan mértékben megalapozatlan, hogy felülbírálatra alkalmatlan, ezért hatályon kívül helyezés szükséges, - az I.r.-II.r., IV.r.-VII.r. és X.r. vádlottra megállapított tényállás megalapozott. A III.r. vádlotthoz kapcsolódóan az elsőfokú bíróság a módszertani levélben megjelölt hatóanyag-tartalom figyelembe vételével vont következtetést az elkövetés tárgyául szolgáló kábítószer hatóanyag-tartalmára nézve. Esetében azonban nem hagyható figyelmen kívül, hogy a II.r. vádlottól lefoglalt kábítószer mért hatóanyag-tartalma többszöröse volt a jelentős mennyiség alsó határának, ezért a III.r. vádlott cselekménye is - a tényállás helyes ténybeli következtetés levonásával történő kiegészítése mellett - jelentős mennyiségű kábítószerrel visszaélés (Btk.282/A § (1) bek. IV. ford. és (3) bek.) büntette.

Az I.r.-VII.r. és X.r. vádlottak tekintetében az elsőfokú bíróság helytállóan fogadta el bizonyítékul a titkos információgyűjtés nyílttá tett anyagát, s indokolási kötelezettségét logikus érveléssel, maradéktalanul teljesítette.

Ezért az I.r., III.r. és VI.r. vádlottak felmentését célzó, valójában az elsőfokú bíróság mérlegelő tevékenységét támadó és a releváns bizonyítékok ártértékelésére irányuló perorvoslatok a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethetnek.

A fenti vádlottak bűnösségére levont következtetés is helyes, s az egyes bűncselekmények minősítése - a III.r. vádlott kivételével - mindenben megfelel az anyagi jogi szabályoknak.

A Btk. 2.§-ának vizsgálatakor a vádlottra nézve összességében kedvezőbb törvényt kell alkalmazni. Meghatározó ekörben, hogy a tényleges büntetési tételek eredményeznek-e

enyhébb elbírálást. A régi Btk. 98. § (1) bekezdése 20 évben, az új Btk. 91. §-a pedig 25 évben határozza meg a büntetési tétel felső keretét, ezért a jelen eljárásban a régi Btk. alkalmazandó. Az ügyészség álláspontja szerint az elbíráláskori törvénynek a feltételes szabadságra bocsátás mértékével kapcsolatos kedvezőbb rendelkezése ebből a szempontból nem releváns, mivel ez büntetés-végrehajtási kérdés.

A büntetés kiszabása keretében a bűnösségi tényeket helyesen tárta fel az elsőfokú bíróság, azonban a bünszervezetben, kitartóan bűncselekményt megvalósító terheltek közül csak az I.r. vádlottal szemben szabott ki tettarányos büntetést és alkalmazta a végrehajtási fokozatra nézve a törvény rendelkezését. A bűnsegédi minőségben bűncselekményt elkövető X.r. vádlottnál is a cselekmény tárgyi súlyához igazodó büntetést szabott ki és törvényes a szabadságvesztésnek a Btk. 45.§ (2) bekezdés alkalmazásával börtönként meghatározott végrehajtási fokozata is.

A II.r.-VII.r. vádlottak esetében a belső arányosság követelményét kielégítő fő- és mellékbüntetés kiszabását indítványozta. Ennek érdekében a II.r. vádlott tekintetében az enyhítő szakasz mellőzésével, fegyházfokozat megállapítása mellett, míg a III.r.-VII.r. vádlottaknál - a szabadságvesztés fegyházfokozatban történő meghatározása mellett - tett indítványt büntetésük súlyosítására.

Az ügyészi álláspont szerint az elsőfokú bíróság a IV.r. és IX.r. vádlottak közös tulajdonában álló szigetszentmiklósi ingatlanra anyagi jogszabálysértéssel oldotta fel a zár alá vételt, erre a Btk.77/B § (1) bek. b/ és d/ pontjai alapján a IV.r.vádlottat érintően vagyoneklkobzás elrendelését indítványozta.

Pontosítani kérte az ítélet rendelkező részében a bűnjelek felsorolásában tévesen útlevélként megjelölt közokirat megnevezését.

Ezt meghaladóan az I.r. és X.r. vádlottal szemben az ítélet helybenhagyását, míg a VIII.r. és IX.r. vádlottak tekintetében hatályon kívül helyezést és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozta.

I.r. vádlott védője az előterjesztett perorvoslatát fenntartotta.

Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a bünszervezetben elkövetést illetően nem kellően megalapozott, mivel az alkalmazandó joghátrány tekintetében rendkívül súlyos kihatással bíró társas elkövetési formát megfelelő ténybeli alap nélkül és hiányos indokolás mellett állapította meg. Álláspontja szerint a bünszervezet fogalmát adó konjunktív feltételek nem állnak fenn, egyrészt nem lehet horizontálisan is összehangoltan működő csoportról beszélni, másrészt a bünszervezetben elkövetés tudata sem állapítható meg.

A bünszervezetben elkövetés mellőzésével az I.r. vádlott büntetlenségére és az elkövetés óta bekövetkezett időmúlásra tekintettel az alkalmazott joghátrány mérséklését kérte.

II.r. vádlott védője az enyhítésért bejelentett fellebbezést a minősítés megváltoztatása érdekében is fenntartotta.

Az elsőfokú ítélet lényege szerint a II.r. vádlott az I.r. vádlottól átvett kábítószer a fián (a III.r. vádlotton) keresztül továbbértékesítette, majd elszámolt az I.r. vádlott felé. Ezen magatartás alapján állapította meg bűnösségét az elsőfokú bíróság jelentős mennyiségű kábítószerrel elkövetett kereskedésben. A bíróság a tényállást - a vádlott tagadásával szemben - a házkutatásra, a telefonlehallgatásokra, figyelésre és nyomozati szakban tett vallomásaira alapította.

A védő aggályosnak ítélte a titkos információgyűjtés keretében beszerzett telefonbeszélgetések bizonyítékkénti felhasználhatóságát. Az **elsőfokú bíróság** is kifejtette, hogy ha nincs más bizonyíték, a telefonlehallgatás nem rendelkezik bizonyító erővel. Mivel álláspontja szerint a titkos információgyűjtés törvényi feltételei nem álltak fenn, így a beszélgetések tartalma bizonyítékként nem vehető figyelembe. Amennyiben ezzel a másodfokú bíróság nem értene egyet, úgy a telefonbeszélgetésekben elhangzottakat - a III.r. vádlott nyilatkozata szerint - mint tömegnövelő és izomfejlesztő szerekről folytatott diskurzust értékelje.

Ha a telefonbeszélgetés mint bizonyíték kirekesztésre kerül, a figyelés önmagában csak arra alkalmas, hogy az I.r. és II.r. vádlottak közötti találkozókat, illetve egy csomagátadást igazoljon.

A 2006 júliusában a II.r. vádlott martonvásárhelyi ingatlanában tartott házkutatásnál kábítószer fogyasztására utaló anyagok és eszközök lefoglalására a terhelt kellő magyarázattal szolgált, miszerint adós-hitelezői viszonyba került és a kölcsön fedezetét az I.r. vádlott e kábítószerrel kívánta biztosítani. Ha nem kapja meg a kölcsönt nyilvánvalóan értékesítenie kellett volna a kábítószerrel, hogy a pénzéhez jusson, de abban bízott, hogy az I.r. vádlott visszafizeti a pénzt. A kábítószerrel semmi olyan nem történt, amelyből kereskedelemre lehetne következtetni. Ekörben a védekezését semmi nem cáfolja, sőt a III.r. vádlott nyilatkozatán felül a NAV igazolása is megerősíti, miszerint rendelkezett olyan összeggel, amely a kölcsön folyósítását lehetővé tette.

nyomozati szakban többször módosított és lényegében visszavont vallomása lényeges tényekről nem szól, így arról sem, hogy a II.r. vádlottnak milyen feladata volt az ültetvények kapcsán. Az általa elmondottak így a II.r. vádlott cselekvőségére nem szolgálnak elegendő bizonyítékkal.

A bűnszervezet létrejötte sem nyert igazolást, a II.r. vádlott csak két irányban tartott kapcsolatot: fiával a tömegnövelő szerekekkel összefüggésben, illetve az I.r. vádlottal a pénzügyi elszámolás miatt.

A védő álláspontja szerint semmi nem cáfolja a II.r. vádlott azon védekezését, hogy mióta és milyen okból tartotta magánál a kábítószerrel. Ezért bűnössége a Btk. 282. § (1) bekezdés IV. fordulatába ütköző és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő **jelentős mennyiségű** kábítószer tartásának büntetvényben állapítható meg.

A fogyasztással kapcsolatban helytállónak ítélte a Btk. 282. § (1) III. fordulatába ütköző és az (5) bekezdés a) pontja szerinti minősítést.

A hiánytalanul felsorolt enyhítő körülmények közül nagy nyomatékkal kérte figyelembe venni a vádlott életkorát, hogy egészségi állapota rendkívüli mértékben megromlott és utoljára 1981-ben került összeütközésbe a törvénnyel.

A minősítés megváltoztatásával lehetőség nyílik - az elkövetéskori Btk. 87. § (2) bekezdés b) pontja szerinti enyhítő rendelkezés kimerítésével, az elsőfokú bíróság által eggyel enyhébb végrehajtási fokozatban meghatározott - szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztésére.

II.r. vádlott felszólalásában arra hivatkozott, hogy tévedésben volt, amikor az I.r. vádlottól 5 millió forintos tartozása fejében elfogadta a 4700 gramm marihuánát, de azzal nem kereskedett.

III.r. vádlott védője a kétirányú fellebbezést fenntartotta.

Az elsőfokú ítélet meggyőző, logikai hibától mentes indokolását hiányolta és a lehallgatási anyagok felhasználhatóságával kapcsolatos fenntartásának adott hangot.

A védő álláspontja szerint a titkos információgyűjtés keretében lehallgatott telefonbeszélgetések a Be. 206/A §-ára figyelemmel, a felhasználhatósukra irányadó eljárási szabályok értelmében - amely nem változott az elsőfokú határozat meghozatala óta sem, - kirekesztendők a bizonyítékok köréből.

Kifogásolta, hogy az engedélyezés időben túlment a törvényben biztosított kétszer kilencven napon, továbbá, hogy több mint egy évvel később fordultak a felhasználhatóság érdekében nyomozási bíróhoz, valamint a BK.74. számú véleményre hivatkozással számonkérte a nyílt eljárás haladéktalan megindításának elmaradását is.

Feltételezése szerint a titkos információgyűjtést teljesen más **bűncselekmény** miatt rendelték el, majd utóbb ebben az ügyben használták fel. Erre nézve sem az ítélet, sem az iratok nem tartalmazznak adatokat. Aggályos, hogy a II.r. és III.r. vádlottak közötti beszélgetések nem mindegyike lett a nyílt eljárás anyagává téve, továbbá, hogy a „virágnyelven” folytatott a telefonbeszélgetések tartalma nem értelmezhető egyértelműen.

Kérte, hogy a másodfokú bíróság a tényállást a III.r. vádlott meg nem cáfolt vallomására alapítsa és a bizonyítékok köréből eljárásjogi problémák miatt kirekesztendő fenti bizonyítékok hiányában a III.r. vádlottat a kábítószerrel kereskedés **büntettének** vádja alól mentse fel.

A kábítószer fogyasztása tekintetben bűnösségét beismerte.

Ekörben a védő az orvosszakértő úgy ítélte meg, hogy a III.r. vádlott függősége kezdeti stádiumban van és kezelése szükséges. A telefonbeszélgetés „virágnyelvéből” is arra lehet következtetni, hogy kábítószerfüggőként elkövetett cselekmény miatt tartozik büntetőjogi felelősséggel. Ezek alapján a terhelt kábítószerfüggősége megállapítható és rá nézve - egyetértve az ügyészi állásponttal, - az elkövetéskor hatályos Btk-t kell alkalmazni.

Az **elsőfokú bíróság** által bizonyítékként elfogadott lehallgatás anyaga alapján is csupán a csekély mennyiség bizonyított.

A vádhatóság a súlyosítás iránti indítványt a hatóanyag-tartalomra alapítja. A vizsgálat alá nem vonható kábítószer esetében nem lehet kiindulási alap más, lefoglalt kábítószer. Ilyenkor a bíróságnak a BSZKI táblázatában szereplő legkedvezőbb mennyiséggel számolva kell a hatóanyagtartalmat megbecsülnie.

A kereskedés illetően egyetlen tanúvallomás sem támasztja alá, hogy a III. r. vádlott bárkinek marihuánát értékesített volna. A hónapokon át folytatott lehallgatás ellenére nem sikerült egyetlen vevőt sem beazonosítani.

Vitatta a védő a bűnszervezet megállapíthatóságát is, amelyet elhatárolt a bűnszövetségtől.

A III.r. vádlott semmilyen szinten nem kapcsolódott az I.r. vádlotthoz, csak a II.r. vádlottal állt kapcsolatban, egy emberrel pedig nem lehet bűnszervezetet létrehozni.

Mindezek alapján a kereskedéssel kapcsolatos kétséget kizáró bizonyíték hiányában elsődlegesen a II. tényállási pontban foglalt cselekmény vádja alól a III.r. vádlott felmentését, másodlagosan - ha a másodfokú bíróság is terhére róna a kereskedést, - annak megállapítását indítványozta, hogy kábítószerfüggőként és legfeljebb csekély mennyiségre követte el.

Enyhítő körülményként kérte figyelembe venni a vádlott büntetlen előéletét, kiskorú gyermekes voltát, beteg hozzátartozóinak ellátását, a fogyasztás tekintetében a beismerését és az időmúlást. A vádlott javára értékelendő, hogy olyan típusú kábítószerrel van szó, amely fogyasztása más európai országokban sokkal liberalizáltabb.

IV.r. vádlott védője a téves minősítés miatt és a büntetés enyhítése érdekében előterjesztett fellebbezését fenntartotta.

A IV.r.vádlott tagadta a kereskedésben való részvételt, de feltáró jellegű nyomozati vallomásában beismerte, hogy a termesztéshez segítséget nyújtott. Védekezését megerősíti gyanúsítottai vallomása, a telefonlehallgatás anyaga és a szakvélemények adatai. Semmi nem támasztja alá azonban a **bűnszervezet** létrejöttét, illetve hogy a IV.r. vádlott a kábítószer értékesítésében is részt vett volna. Ezért védekezésének elfogadásával büntetőjogi felelősségét a termesztésben látta megállapíthatónak.

Semmilyen bizonyíték nincs rá, hogy az ingatlant **bűncselekménnyel** összefüggésben szerezte, ellenkezőleg az iratok közt elfekvő szerződések azt bizonyítják, hogy legális forrásból származik. A vagyonekkel a vádlott családjának, gyerekeinek a lakhatása megoldatlanná válna. Ezért evonatkozásban az ügyészi indítvány elutasítását kérte.

IV.r. vádlott felszólalásában az ügyész indítványának elutasítását kérte, mivel a házat saját anyagi forrásból, szülői segítséggel és banki kölcsönrel építették és nem hozható összefüggésbe a **bűncselekménnyel**.

V.r. és VII.r. vádlottak védője a téves minősítés miatt és enyhítés érdekében bejelentett fellebbezését mindkét vádlottat érintően fenntartotta.

Kifogásolta, hogy a **törvényszék** ítéletének az I/4. pontja írt - a vádirattal egyező - azon megállapítása, hogy az V.r. vádlott kedvet kapott egy marihuána ültetvény létesítéséhez, akár a termesztésben, akár a kereskedésben megalapozhatná a felelősségét.

A tényállás gyanúsítottai vallomásán alapul, amely azonban ellentmondásos és részleteiben visszavonásra is került. Bizonyítékul csak abban az esetben lenne elfogadható, ha állítását más bizonyíték is alátámasztaná. Ilyen további bizonyítékok hiányában azonban a törvényszék által megállapított tényállás csak feltételezés.

A lehallgatási anyaggal kapcsolatban egyfelől kétségbe vonta, hogy törvényesen beszerzett bizonyítási eszköz volna, másfelől, hogy a beszélgetésben foglaltak egyértelműek-e.

A tettenérésnél rögzítettek az V.r. vádlott sem vitatja. Azt azonban állítja, hogy a taksonyi ültetvényt nem a saját érdekében hozta létre, az ingatlan az I.r. vádlott tulajdona volt, aki a végrehajtás elkerülése érdekében kérte meg, hogy színleg vegye a nevére. Ezt 2. és 3. számú tanú is megerősítették. Miként a X.r. vádlott is, azzal, hogy az áramszolgáltatóval az V.r. vádlott kötött közüzemi szerződést. Valójában I.r. vádlott szerezte meg a szükséges eszközöket, szolgáltatta a pénzt és irányította az ott folyó tevékenységet. egyetlen vallomás sincs arra, hogy a lámpák vagy a klíma beszerelését az V.r. vádlott irányította volna.

A meglévő bizonyítékok alapján nincs cáfolata a vádlotti védekezésnek és nem állapítható meg kétséget kizáróan, hogy kábítószer-termesztést kívánt folytatni.

Nagyobb mennyiségű termesztés nem eredményezi automatikusan, hogy forgalomba hozatal vagy kereskedés végett követi el valaki a **bűncselekményt**. Ilyen a jogalkotói akarattal

ellentétes jogalkalmazás esetén fogyasztói típusú elkövetésnél a jelentős mennyiségre megvalósított bűncselekmény értelmezhetetlen volna.

Az 1/2007. Jogegységi határozatban megfogalmazottak alapján kereskedői típusú magatartás nem róható a vádlottak terhére. A jogalkotó külön törvényi tényállást alkotott, a termesztésre és a kereskedelemre. Abból a vallomástömegből, amely végigvonul az eljárásan az derül ki, hogy az I.r. vádlott mindvégig saját kezében tartotta a kábítószer forgalomba hozatalát, senkit nem vont be sem a csomagolásba, sem a kimérésbe, amely tevékenységek elválnak a növények termesztésétől. Csomagolásban, átadásban a vádlottak nem vettek részt. Ellentétes a dogmatika szabályaival az az okfejtés, hogy a mennyiségből szükségszerűen fel kell ismerni, hogy kereskedelem történik.

A **bűnszervezet** kapcsolatban a tényállás csak a törvény értelmező rendelkezését tartalmazza, amelyet nem tölt meg tartalommal. Formailag minden elem megvan, szinte minden szervezett elkövetés esetén megállapíthatók ezek a feltételek: háromnál többen vesznek benne részt, hosszabb időn át összehangoltan működik. Tartalmilag azonban a **bűnszervezet** piramisként is szokták jellemezni, mivel hierarchikusan elkülönülő szinteket és munkamegosztást tételez fel. Az ügyben ilyen alá-fölérendeltségi viszony és munkamegosztás nem tapasztalható. Amikor a bíróság bűnszervezetben elkövetést állapít meg, az rendkívül komoly következményekkel jár.

Álláspontja szerint az eset körülményei, - ha valaki tisztában van azzal, hogy egy kábítószerültetvényen van, - nem jelenti annak felismerését, hogy bűnszervezet keretében követ el bűncselekményt.

Kezdetben nem is tudta, hogy az ingatlan kábítószer termesztésével hozható összefüggésbe, amikor pedig gyanússá vált számára a dolog, I.r. vádlott megfenyegette. A bíróság szerint ez a fenyegetés nem érte el azt a szintet, ami büntethetőséget kizáró okként értékelhető lenne, de nem hagyható figyelmen kívül, hogy a fenyegetés hatására egyezett bele abba, hogy az ingatlan a nevén maradjon. Ebből azonban még nem lehet a **bűnszervezet** tagjaként kereskedésben való tettesi részvételére következtetni.

Nyelvtani értelmezés szerint alig van különbség a bűnszövetség és bűnszervezet között. A jelen ügyben azonban az elkövetés szervezettsége legfeljebb a bűnszövetség megállapítását tenné lehetővé, de ilyen minősítő körülményt nem tartalmaz a törvény.

Bírálta a **törvényszék** eljárását a büntetés kiszabása tekintetében is, kifogásolva, hogy a büntetések között nincs belső arányosság. Nem differenciált a termesztés időtartama, illetve a vádlottak által kifejtett magatartás alapján sem. A büntetés nem felel meg a belső arányosság követelményének és az **elsőfokú bíróság** ennek nem is adta megfelelő magyarázatát.

A kereskedést illetően bűnrészesi magatartás sem róható a vádlottak terhére, legfeljebb a termesztésben maraszthatók el, amelyet mindketten bűnsegédként követtek el.

V.r. vádlottnál nincs olyan bizonyíték, ami alátámasztaná, hogy a termesztésben részt vett, csupán segítséget nyújtott az ültetvény létrehozásához, így nála bűnsegédi alakzat állapítható meg.

VII.r. vádlott sem ültetett, szüretelt, - csak őrizte az ingatlant és locsolt. A védő álláspontja szerint a locsolás nem a termesztés része, ezért nála is bűnsegélyt kell megállapítani.

V.r. és VII.r. vádlottak tekintetében indítványozta, hogy a másodfokú bíróság változtassa meg a minősítést, mindkettőjüket bűnsegédként elkövetett termesztésben mondja ki bűnösnek és enyhítő szakaszt alkalmazva szabjon ki velük szemben büntetést.

VII.r. vádlott lőfegyverrel kapcsolatos cselekménye vonatkozásában a felmentő rendelkezés helybenhagyását kérte.

VI.r. vádlott védője fellebbezését elsősorban felmentés, másodsorban a jogi minősítés megváltoztatása mellett a büntetés enyhítése érdekében fenntartotta, egyben a súlyosítást célzó ügyészi indítvány elutasítását kérte.

A Be. lehetőséget ad rá, hogy az ismeretlen helyen lévő terhelt korábbi vallomása ismertetésre kerüljön, még ha ily módon sérül is a közvetlenség elve. a nyomozás végén a többi vádlottra is kihatással bír, feltáró jellegű, beismerő vallomását visszavonta. A Fővárosi Törvényszék a tényállást e vallomásokon kívül egyéb okirati bizonyítékokra, tanúvallomásokra és a telefonlehallgatás anyagára alapította.

Mivel a védelem a terhelt nyilatkozatához kötve van, kérte a vádlott visszavont vallomásának kizárását a bizonyítékok köréből. Vitatta a VI.r. vádlott terhére rótt kábítószer mennyiségét, illetve a **bűnszervezetben** történt elkövetést is.

Hangsúlyozta, hogy a VI.r. vádlott erős érzelmi kapcsolatban állt az I.r. vádlottal, akinek segédkezett bizonyos dolgokban, de sok mindenről nem tudott.

VIII.r. vádlott védője a bejelentett fellebbezést mindhárom irányban fenntartotta: elsődlegesen az ítélet megalapozatlansága miatt, hatályon kívül helyezés érdekében, másodlagosan felmentésért, harmadsorban a büntetés enyhítéséért.

A védő álláspontja szerint az ítélet valamennyi a Be-ben felsorolt megalapozatlansági hibában szenved.

A vádirattal csaknem mindenben megegyező ítéleti tényállás szerint a VIII.r. vádlott az ültetésben és locsolásban működött közre. Annak megállapítása nélkül, hogy a növények hogy kerültek oda és mi lett a sorsuk, a VIII.r. vádlott bűnösségét megalapozó következtetés nem vonható le. Érthetetlennek tartotta, hogy az elsőfokú bíróság miért ítélte meg eltérően a Turi házaspár tevékenységét, kimondva, hogy IX.r. vádlott a kábítószer termesztéséről nem tudott, - s miért diszkriminált a két feleség között.

Még hatályon kívül helyezés esetén sem várható különösebb eredmény, amíg az I.r. és VI. r. vádlottak elő nem kerülnek. Ezért elegendő bizonyíték hiányában a VIII.r. vádlott felmentésére tett indítványt.

Ha a másodfokú bíróság a tényállás megalapozottnak fogadja el, minősítse a VIII.r. vádlott cselekményét termesztésnek, mivel semmilyen adat nincs arra, hogy a kereskedésben részt vett volna. A bűnszervezet megállapítása sem foghat helyt.

esetében az időszak rendkívül rövid volt, férje révén került a termesztésbe, a minősítés megváltoztatására tekintettel, az időmúlás, a büntetlen előélet figyelembe vételével büntetésének enyhítése indokolt.

Az első fokon elkobozni rendelt, CIB-számlán lefoglalt 32 millió forint egy spanyolországi ingatlan értékesítéséből 2002-ben került a számlára, így nem hozható a bűncselekménnyel összefüggésbe, emiatt elkobzására sincs ok.

IX.r. vádlott védője az elsőfokú bíróság felmentő ítéletét tudomásul vette, az ügyészi fellebbezést elutasítását és az elsőfokú határozat helybenhagyását kérte, a zár alá vétel feloldását illetően is.

A Fővárosi Törvényszék teljes körűen megvizsgálta a bizonyítékokat és részletes indokát adta, hogy nyomozás során tett, később visszavont terhelő vallomását miért nem fogadta el. További bizonyíték hiányában mentette fel a vádlottat, aki tagadta a terhére rótt **bűncselekmény** elkövetését, szembesítésükre pedig nem volt mód. Más terhelő bizonyítékra a megismételt eljárásban sem lehet számítani, kivéve, ha előkerül és újabb vallomást tesz.

X.r. vádlott védője a téves minősítés miatt, enyhítésért bejelentett fellebbezést fenntartotta. A vádlott a nyomozás és a tárgyalás során is vallomást tett. Némi eltéréssel, de mindkét szakaszban beismerte, hogy villanyszerelési munkában vett részt és egy idő után felismerte, hogy illegális tevékenység folyik.

Álláspontja szerint egyik terheltnél sem annyira nyilvánvaló, hogy **bűnszervezetben** nem követhette el a bűncselekményt, mint a X.r. vádlott esetében. A **bűncselekmény** elkövetése előtt egyik vádlott-társát sem ismerte, véletlenszerűen került kapcsolatba az I.r. vádlottal, amikor villanyszerelési szaküzletben jó szakemberként őt ajánlották. Az általa végzett munkáért megkapta a kialakított díjazást, ezen felül a kábítószerből eredő esetleges haszonból nem részesült, arról sem tudott, mi lesz a megtermesztett növény további sorsa.

Védekezését VI.r. vádlott vallomása sem cáfolja, aki a nyomozás során láthatóan szabadlábra helyezése érdekében tett beismerő vallomást, ennek megtörténte után azonban nem működött együtt a hatósággal és meg is szökött.

Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság változtassa meg az ítéletet és a X.r. vádlott bűnösségét bűnsegédi alakzatban állapítsa meg. A X.r. vádlott rendezett családi életet él, gyermekeit példásan neveli, emellett idős, beteg szüleit is segíti. Felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását kérte.

Az utolsó szó jogán II.r., III.r., VII.r. VIII.r. és IX.r. vádlottak nem kívántak nyilatkozni, míg **IV.r. vádlott** a természetesen való részvételét beismerte, de tagadta, hogy a kereskedésben közreműködött volna, **V.r. vádlott** megbánásának adott hangot, **X.r. vádlott** pedig részben vallotta magát bűnösnek, sajnálta a történeteket.

Az ellentétes irányú perorvoslatok más-más okból alaposak.

A Fővárosi Ítéltábla a bejelentett fellebbezések alapján a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján, a Be. 349.§ (1) bekezdése szerint valamennyi fellebbezéssel érintett vádlottra felülbírált a Fővárosi Törvényszék ítéletét és az azt megelőző eljárást.

Ennek eredményeként megállapította, hogy az elsőfokú bíróság tárgyalása során a perrendi szabályokat maradéktalanul megtartotta.

Az ismeretlen helyen tartózkodó I.r. és VI.r. vádlottak távollétében folytatott eljárásban a terhelteket valamennyi tárgyalásra hirdetményi úton szabályosan idézte.

A kihallgatott személyeket a szükséges figyelmeztetésben részesítette, s a figyelmeztetésre adott válaszaikat is rögzítette.

A 2011. július 13. napján hatályba lépett Be. XXVIII/A Fejezetének kiemelt ügyekben alkalmazandó - jelen esetben a Be. 554/B § d/ pontja alapján irányadó - szabályait betartva biztosította a tárgyalás folytonosságát. (Be. 554/L § (2) bek.)

Helyesen járt el akkor is, amikor a perbeszédék során felmerült bizonyítás kapcsán a bizonyítási eljárást a Be. 320.§-a szerint újból megnyitotta.

A 2011. október hó 20. napján tartott tárgyaláson ... ülnök személyében bekövetkezett változás miatt a Be. 554/L § (3) bekezdése szerint helytállóan ismételte meg a korábbi tárgyalások anyagát. (83./ sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv)

Tévedett azonban, amikor az ítélet rendelkező részében a megismétlés előtti tárgyalások időpontjait (2010. január 26;28., február 2., május 4;6;11., szeptember 21;23;28, december 7;9. és 2011. március 8;10, június 6;7;14. napját) is feltüntette. E tárgyalási napok felsorolását a másodfokú bíróság mellőzte.

Az elsőfokú eljárásban a törvényszék kimerítő bizonyítási eljárást folytatott le, huszonnégy napon át tartó tárgyalás eredményeként hiánytalanul feltárta a releváns tényeket.

A bizonyítékok teljeskörű mérlegelésével megállapított történeti tényállás azonban részben hiányos, részben az iratok tartalmával ellentétes, emiatt a Be. 351.§ (2) bek. b/ és c/ pontjai szerinti megalapozatlanságban szenved.

A megalapozatlanság kiküszöbölése érdekében a másodfokú bíróság Be. 352.§ (1) bekezdés a/ pontja szerint az iratok tartalma alapján a tényállást az alábbiak szerint egészítette ki, illetve helyesbítette.

A személyi körülmények körében - az elsőfokú ítélet kihirdetése óta bekövetkezett változásként - rögzíti, hogy:

- IV.r. vádlott munkahelye jelenleg az ...Futárszolgálat, ahol futárként bruttó 120.000 forint jövedelemre tesz szert havonta. Gyermekei közül fia munkába állt, így már csak gimnazista lányát tartja el.
- V.r. vádlott Toyota gépkocsiját és ingatlanát is hiteltartozás terheli.
- IX.r. vádlott jelenleg az Kft alkalmazásában gazdasági ügyintéző, nettó 80.000 forintos havi jövedelemmel.

III.r. vádlott előéletével kapcsolatban a tényállást azzal egészíti ki, hogy nevezettet a Budai Központi Kerületi Bíróság 2006. december hó 6. napján jogerőssé vált 14.B.I.1639/2006/9. számú ítéletével (a 2006. február 22. napján elkövetett garázdaság vétsége és rongálás vétsége miatt) 90 ezer forint végösszegű pénzbüetésre ítélte.

(a vádlott erkölcsi bizonyítványa - nyomozati iratok 2. kötet 747. oldal)

A történeti tényállásból mellőzi az ítélet I. pontjában a **bűnszervezettel** kapcsolatban írtakat.

Ehelyett azt rögzíti, hogy I.r. vádlott 2004. évben elhatározta, hogy nagyüzemi marihuána termesztésébe fog, ennek érdekében - VI.r. vádlottal együtt - tanulmányozta az ezzel

kapcsolatos szakirodalmat és külföldről a termesztéshez szükséges magokat, tápszereket és egyéb vegyszereket szerzett be.

A kábítószer termesztésére I.r. vádlott - VI.r. vádlotton kívül - barátait, családtagjait, így IV.r., V.r., VII.r. és VIII.r. vádlottakat vette rá.

X.r. vádlott végezte el az ültetvények sajátos igényeit kielégítő villanyszerelési feladatokat.

A vádlottak egyike sem I.r. vádlottnak alárendelten hajtotta végre a cselekményt, s őket nevezett utasításokkal sem látta el.

Az általuk megtermelt összes marihuánát megszáritott formában I.r. vádlott gyűjtötte össze és adta el II.r. vádlottnak, aki az átvett kábítószerrel saját belátása szerint önállóan rendelkezett és azt fiával, III.r. vádlottal együtt értékesítette.

IV.r., V.r., VI.r., VII.r., VIII.r. és X.r. vádlottak a megtermelt kábítószer értékesítésében nem vettek részt.

Az eljárás során lefoglalt pénz a kábítószer kereskedelméből származott.

Az **I/1. tényállási pont**ban írtakat annyiban helyesbíti, hogy a Szigetszentmiklósalatti lakóház felső szintjén - ... albérlő és családja 2004. decemberi elköltözését követően - **2005.** év elejétől kezdett I.r. vádlott és házastársa VIII.r. vádlott marihuánát termesztetni. *(1.sz. tanú az ítélet 52. oldalán helyesen hivatkozott - a 29./ sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 10. oldalán rögzített - vallomása, gyanúsítottai vallomása, nyomozati iratok 8. kötetének 4284. oldala)*

A 2006. elejéig működtetett ültetvényen megtermelt növényegyedek száma az ötöt meghaladta, de a jelentős mennyiség alsó határát jelentő száz tövet nem érte el.

Az ítélet 18. oldalának hatodik bekezdéséből mellőzi a jelentős mennyiségre utalást.

Az **I/2. tényállási pont** tekintetében az elkövetési idő kezdetét annyiban pontosítja, hogy a Szigetszentmiklós, ... ikerházban létesített ültetvényen a szerelés befejezése után, a kenderpalánták beszerzését követően 2005. év **márciusától** vette kezdetét a termelés.

Az ítélet 17. oldalának utolsó és 18. oldalának első bekezdéséből kirekeszti a delta-9-THC-tartalom számításával kapcsolatos részt.

Ehelyett azt állapítja meg, hogy a 2005. márciusától 2006. júliusáig terjedő időszakban IV.r. vádlott összesen 1959 tő növényegyedet termesztett, amelyből 959 tő került lefoglalásra. Ez megközelíti a jelentős mennyiség alsó határának hússzorosát.

Az **I/3. tényállási pont** tekintetében azt rögzíti, hogy VI.r. vádlott a gyáli ültetvényen 2005. őszétől legalább 957 tő növényegyedet termesztett, amelyből 2006. július 26. napján 657 tő lefoglalásra került.

Mellőzte, hogy X.r. vádlott a gyáli ültetvényen a növények gondozásában, szüretelésében időnként részt vett. Ehelyett azt állapítja meg, hogy nevezett

alkalmanként a háziak távollétében ellenőrizte a felszerelt berendezések zavartalan működését.

Az ítélet 18. oldalának második bekezdéséből kirekeszti a delta-9-THC-tartalom számításával kapcsolatos részt.

Helyette azt állapítja meg, hogy VI.r. vádlott a Gyálon megtermelt 957 növényi egyeden felül, azzal, hogy életképes növények termesztésének feltételeit I.r. vádlottal együtt biztosította, a IV.r. vádlott által termesztett 1959 tő, továbbá a V.r. vádlott által termesztett 1252 növényegyed figyelembevételével cselekményét a jelentős mennyiség alsó határának mintegy negyvenszeresére követte el.

Az **I/4. tényállási pont** tekintetében az elkövetési idő kezdetét annyiban pontosítja, hogy a taksonyi ültetvényen **2006. május közepétől** folyt a kenderpalánták termesztése, ahol 2006. július 26. napjáig 1252 tő növényegyedet termesztettek, amelyből 902 lábon álló indiai kenderegyedet le is foglaltak.

Az ítélet 18. oldalának harmadik bekezdéséből kirekeszti a delta-9-THC-tartalom számításával kapcsolatos részt.

A V.r. vádlott által biztosított ingatlanon, VII.r. vádlott közreműködésével működtetett ültetvényen megtermelt növényi egyedek száma kevéssel haladja meg a jelentős mennyiség tizenkétszerését.

A **II. tényállási pont** negyedik bekezdésében azt rögzíti, hogy I.r. vádlott az I/1-4. tényállási pontokban írt négy ültetvényről leszüretelt legalább 30 kilogram marihuánát értékesítésre II.r. vádlottnak adta el.

Ebből foglaltak le házkutatás során II.r. vádlott lakásáról 4708,44 gramm kábítószert, amelynek a nyomozás során, méréssel megállapított 53,5 grammos tiszta THC-tartalma a jelentős mennyiség alsó határát legalább két és félszeresen haladta meg.

Átemeli az ítélet indokolásának 117. oldaláról a tényállásba, miszerint ezen marihuána **totál** THC-tartalma 154,4 gramm, ami a jelentős mennyiség alsó határát meghaladja, annak 129%-a.

A II.r. vádlottól le nem foglalt mintegy 25 kilogramm marihuána totál THC-tartalma legalább 50 grammra becsülhető, amely önmagában nem éri el a jelentős mennyiség alsó határát, annak 42 %-a. *(dr.... vegyészszakértő 2012. május 25. napján kelt 29200-801-2825/2012. számú szakvéleménye - bírósági iratok III./ sorszáma)*

A II.r. vádlott által értékesítésre átvett marihuána totál THC-tartalma együttesen a jelentős mennyiség alsó határát közel kétszeresen haladja meg.

Mellőzi az ítélet tényállásából (a 19. oldal utolsó bekezdéséből), miszerint III.r. vádlott az apjától bizonyíthatóan átvett 7540 gramm tömegű, legalább 1,508 gramm tiszta hatóanyagot tartalmazó kábítószerből legalább 5662 gramm, legkevesebb 1,232 gramm tiszta hatóanyagot tartalmazó marihuánát értékesített.

Ehelyett azt állapítja meg, hogy II.r. vádlott a I.r. vádlottól átvett marihuána túlnyomó többségét fiával, III.r. vádlottal közösen értékesítette. Ebből adódóan a III.r. vádlott által értékesített illetve értékesítésre megszerzett kábítószer hatóanyagtartalma is meghaladja a jelentős mennyiség alsó határát.

A tényállás részleges megalapozatlansága a fentiek szerint - a Be. 352.§ (1) bekezdés a/ pontjában írtaknak megfelelően, az iratok tartalma alapján - kiküszöbölhető volt.

A fenti kiegészítéssel a tényállás minden tekintetben megalapozottá vált, amely alkalmas arra, hogy a felülbírálat során a másodfokú bíróság határozat arra alapozza.

A bizonyítékok értékelése körében az elsőfokú bíróság az egyes bizonyítékokat egymással egybevetette és mérlegelte.

Logikus érveléssel fogadta el VI.r. vádlott nyomozás során gyanúsítottként tett, önmagára és vádlott-társaira egyaránt terhelő vallomásait, amely felhasználhatóságát nem érinti, hogy azokat utóbb visszavonta.

E vallomások önmagukban nem lettek volna elegendőek a bűncselekmények bizonyítására, azonban VI.r. vádlott fenti vallomásait egyéb bizonyítékok is alátámasztották.

Így megerősítették IV.r., V.r., VII.r., és X.r. vádlottak ténybeni beismerésén túl a lefoglalás adatai is, amelyek a megtermelt még lábon álló egyedeken és már szárított állapotban lévő marihuanán kívül a termesztéshez szükséges anyagokat és feljegyzéseket, valamint a kereskedéshez jellemzően használt mérő- és csomagoló eszközöket is tartalmazzak.

A figyelés, mint bírói engedélyhez nem kötött információgyűjtés eredménye is összhangban állt a fentiekkel.

Ugyancsak a beismerő vallomásban foglaltakat igazolták a nyomozás során beszerzett **botanikus** szakértői vélemények, amelyek a termesztés profizmusát: a világítás, vízellátás, párasítás, fertőzésmentes talaj, táp stb. magas színvonalát, a lábon álló növényi egyedek önálló fejlődésre képes női ivarú (termős) virágokat, illetve ilyen növényekből származó maradványokat igazoltak.

A növényi maradványok alapján vált megbecsülhetővé az egyes ültetvényeken a tettenérést megelőzően megtermelt marihuána mennyisége. *(dr. ...igazságügyi botanikus szakértő nyomozati iratok 8. kötet 3899-3904. oldalak; dr.... igazságügyi botanikus szakértő nyomozati iratok 4. kötet 1885 -1894. oldalak és 5. kötet 2125-2127. oldalak)*

Ezeket a véleményeket dr. ... igazságügyi botanikus szakértő tárgyaláson tett nyilatkozata egészítette ki.

A termesztés kapcsán igazságügyi **vegyésszakértő** bevonása csak annyiban volt indokolt, hogy ezáltal méréssel lehetett alátámasztani, miszerint a megtermesztett élő (lábon álló) növényi egyedek valóban delta-9-THC-t tartalmaztak.

Ezeknél azonban a méréssel megállapított tiszta vagy totál THC-tartalom irreleváns, mivel - az elkövetéskor irányadó Btké. 23.§ (2) és (3) bekezdései szerinti, illetve az időközben hatályba lépett 2012. évi C. törvény 461.§ (2) bekezdésében és a (3) bekezdés a/ pontjában írt egyező tartalmú rendelkezések folytán - a növényegyedek ötben meghatározott száma adja a csekély mennyiséget, amelynek húszszorosa jelenti a jelentős mennyiség alsó határát.

A hatóanyagtartalom méréssel történt meghatározása feltétlenül indokolt volt a szárított állapotban megtalált növényi anyagok esetében. Erre nem a termesztők szempontjából volt szükség, akiknél a meg nem számolható tőszámú növények a korábban termesztett, becsült számú egyedeknél nyertek értékelést, hanem a termesztés befejezését követően bekapcsolódó elkövetők felelőssége szempontjából, akik számára a tőszám már nem volt felismerhető, így mérvadó sem lehetett - ezért a növényi anyagokat nemcsak kábítószerként kellett azonosítani, hanem a hatóanyag-tartalom mérését is el kellett végezni ahhoz, hogy a terjesztői típusú cselekményt minősíteni lehessen.

Ekörben az eljárás nyomozati szakában mért tiszta-, illetve a jogszabályváltozásra figyelemmel tárgyalási szakban megismételt vizsgálat alapján meghatározott totál THC- tartalom meghatározása egyaránt indokolt volt.

Helytállóan fogadta el a törvényszék törvényesen beszerzett bizonyítási eszközként a titkos információgyűjtés keretében rögzített és nyílttá tett telefonbeszélgetések tartalmát.

Ezzel kapcsolatban annak pontosítása szükséges, hogy Fővárosi Bíróság Elnöke által kiadott T.El.0098/2/2007. számú igazolás értelmében valamennyi engedélyezett lehallgatásnál az információgyűjtés célja - az ítélet 27. oldalán írt, a Btk. 282.§ (1) és (3) bekezdéseiben megjelölt bűncselekmény helyett - a Btk. 282/A § (1) bekezdésébe ütköző kábítószerrel visszaélés büntette volt. *(nyomozati iratok 16. kötetének 8433-8439. oldala)*

Kiegészítendő továbbá az indokolás azzal, hogy a Budapesti Rendőr-főkapitányság Felderítő Főosztálya 2006. július hó 24. napján intézkedett a nyílt büntető eljárás megindításáról, majd a Fővárosi Főügyészség Tük. 00428/2006/5-I. számú indítványára a Pesti Központi Kerületi Bíróság nyomozási bírója 2008. február 1. napján hozott TBN.005/2/2008.Tük. számú végzéssel a titkos információgyűjtés eredményét a büntető- eljárásban bizonyítási eszközként felhasználhatónak nyilvánította. *(nyomozati iratok 16. kötetének 8441-8445. oldala)*

Bűnüldözési célból a Rendőrségről szóló törvény 63. §-a, a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény 51. §-a alapján bűncselekmény megelőzésére, felderítésére, megszakítására, az elkövető kilétének megállapítására, elfogására, körözött személy felkutatására, tartózkodási helyének megállapítására, bizonyítékok megszerzésére, valamint a büntetőeljárásban részt vevők és az eljárást folytató hatóság tagjainak, az igazságszolgáltatással együttműködő személyek védelme érdekében, továbbá a nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló 1995. évi CXXV. törvény 5. §-ának h-j/ pontjai,

valamint 7. §-ának i-k/ pontjai alapján konkrétan meghatározott bűncselekmények felderítése érdekében lehet titkos információgyűjtést elrendelni.

E körben az alkalmazás eredményének büntetőeljárásban való felhasználásához két feltétel egyidejű teljesülése szükséges: az egyik, hogy a megszerzett adat olyan bűncselekmény tekintetében szolgáljon bizonyítékkal, amelyre a törvény a titkos adatszerzést is lehetővé teszi, azaz a Be. 201. § (1)-(2) bekezdésében felsorolt valamely bűncselekményi kritériumnak megfelel; a másik, hogy az információgyűjtés engedélyezését kérő szerv az információ megszerzését követően haladéktalanul elrendelje a nyomozást, illetőleg eleget tegyen a feljelentési kötelezettségének.

A titkos információgyűjtés engedélyezésekor hatályos Be. a jelen ügyben két okból is megengedte az adatszerzés e formáját: egyfelől az alapesetben két évtől nyolc évig terjedő fenyegetettség, másfelől az e) pont szerinti kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmény miatt.

A titkos információgyűjtést végző szerv feljelentési kötelezettségéről a hatályos Be. 206/A § (1) bekezdés b/ pontja rendelkezik. Rögzíti, hogy a bűnüldözési célból folytatott bírói engedélyhez kötött titkos információgyűjtés eredménye a büntetőeljárásban - egyéb feltétel mellett - akkor használható fel, ha a büntetőeljárásban felhasználni kívánt információ megszerzését követően a titkos információgyűjtést végző szerv feljelentési kötelezettségének haladéktalanul eleget tett. E rendelkezéssel a törvényhozó az úgynevezett „készletre dolgozást” akarta kizárni és a titkos információgyűjtés eredményének az alapjogokat legkevésbé sértő módon történő felhasználását kívánta előírni.

A jelen ügyben a büntetőeljárás és társai ellen a titkos információgyűjtés engedélyezett időtartamán belül, a titkos információgyűjtést végző szerv feljelentése nélkül is megindult, s így került sor II.r., III.r., IV.r., VI.r. és VII.r. vádlottak elfogására 2006. július hó 26. napján. Ekként megállapítható, hogy a titkos információgyűjtést végző szerv a büntetőeljárás megindulásakor feljelentését törvényesen megtehetette volna, a büntetőeljárás egyéb módon történt megindulását követően pedig újabb feljelentési kötelezettség nyilvánvalóan nem terhelte..

A 74/2009. Büntető kollégiumi vélemény II. pontja értelmében a titkos információgyűjtés illetőleg a külön törvényekben, illetőleg a Büntetőeljárási törvényben megkívánt külső (bírói vagy igazságügyért felelős miniszteri) engedély alapján és az abban meghatározott szoros időbeli korlátok között végezhető, tekintettel az egyszeri meghosszabbítás lehetőségére is.

A titkos adatszerzés legfeljebb kilencven napra engedélyezhető, s ez ismételt indítványra egy alkalommal legfeljebb kilencven nappal hosszabbítható meg.

A szigorú szabályozásból az következik, hogy az engedélyben meghatározott kezdő időpont előtt a titkos információgyűjtő vagy adatszerző tevékenység nem kezdhető meg. Az engedély előtt nincs törvényes lehetőség a tevékenységet ténylegesen végző Nemzetbiztonsági Szakszolgálat részére a megrendelés leadására, a teljesítéshez szükséges technikai eszközök elhelyezésére.

A titkos információgyűjtés tehát csak az engedélyben (illetőleg a meghosszabbított engedélyben) megjelölt időbeli keretek között folytatható. Az engedélyben megjelölt

időtartamot praktikus megfontolásból kibővíteni, attól bármilyen okból eltérni nem lehet. Az időbeli korlátokon kívül eső információgyűjtés eredménye mint „más tiltott módon szerzett bizonyíték” - a Be. 78.§ (4) bekezdése értelmében - bizonyítékként nem értékelhető.

Nincs azonban akadálya annak, hogy - egyéb feltételek fennállása esetén - újabb engedélyben, más forrásból származó információgyűjtés is engedélyezésre kerüljön. Ebben az esetben az újabb engedély nem érinti a más tárgyú, korábbi engedély időbeli korlátait.

A titkos információgyűjtés eredményének felhasználásával kapcsolatban a Be. 206/A § (6) és (7) bekezdése további feltételeket határoz meg. A (6) bekezdés értelmében a bírói engedélyhez kötött titkos információgyűjtés eredményének a büntetőeljárásban bizonyítási eszközként történő felhasználását a nyomozás elrendelését követően az ügyész indítványozhatja és erről az indítványról a nyomozási bíró határoz. A (7) bekezdés értelmében a titkos információgyűjtés tényét a megyei bíróság elnöke igazolja. Az igazolás tartalmazza a bíróság megjelölését, az engedéllyel érintett ügy számát és tárgyát, az érintett személy nevét, a titkos információgyűjtés engedélyezésére irányuló előterjesztés, illetőleg az engedély kereteit.

III.r. vádlott védőjének a telefonlehallgatás engedélyezését megalapozó, más bűncselekményre hivatkozását a bírói engedélyekről kiadott elnöki igazolás, míg a meghosszabbított határidő sérelmét a lehallgatással kapcsolatos tények cáfolják.

Az ítélet 24-25. oldalain részletezettekben is kitűnően e terhelten érintően más-más mobiltelefonokra, illetve hívókártyákra, négy bírói végzés született, eltérő időintervallumban engedélyezve a továbbított közlések tartalmának megismerését és rögzítését. Ezek közül csupán a 06-20/387-7662 hívószámú mobiltelefon tekintetében került sor az eredetileg 2006. április hó 14. napjától július hó 9. napjáig terjedő időszak egyszeri meghosszabbítására, 2006. október hó 9. napjáig.

A kifejtettekben következően az adott ügyben a Fővárosi Ítéltábla mindenben egyetértett a törvényszék indokolásával, ekként a titkos információgyűjtés eredményének felhasználását törvényesnek, a védők ezt kétségbe vonó álláspontját pedig megalapozatlannak találta, így a telefonbeszélgetések tartalmának kirekesztésére alapot nem látott.

Nem mindenben osztotta azonban az ítéltábla az elsőfokú bíróság álláspontját a titkos információgyűjtés eredményeként lehallgatott telefonbeszélgetések tartalma tekintetében, amellyel kapcsolatban egyébként a törvényszék indokolási kötelezettségét rendkívüli részletességgel teljesítette. A bizonyítékok értékelése körében nem tekintette a titkos információgyűjtés eredményét olyannak, amely önmagában is alkalmas a vádirati tényállás teljeskörű bizonyítására, hanem különös gonddal vizsgálta e beszélgetések valóságtartalmát és összefüggéseit is.

A beszélgetések ténye kétséget kizáróan igazolta az egyes vádlottak közti kapcsolattartást, míg gyakoriságuk és tartalmuk (így a növényi jellemzőkre, valamint a dolog célba juttatására

tett utalások) kellő alappal szolgáltak arra, hogy a beszélgetések tárgyát képező és értékesítésre kerülő kábítószer marihuana volt.

A törvényszék azonban nem indokolta meg kellőképpen, hogy a titkos információgyűjtés keretében lehallgatott telefonbeszélgetésekből - amely bűnüldözési célzatú rendeltetése elsődlegesen az volna, hogy a hatóság a későbbiekben a tiltott szert lefoglalhassa, - az elemző értékelést adó rendőri jelentés elfogadásával miért látta bírói bizonyossággal megállapíthatónak az alkalmanként gazdát cserélő kábítószeresek pontos mennyiségét.

A hivatkozott telefonbeszélgetésekben a vádlottak a dolog tilalmazott volta miatt nemcsak a kábítószer nem nevezték meg valódi nevén, hanem az általuk használt, az adott áru mennyiségét jelző kifejezések sem feleltek meg a hivatalos vagy köznap szöveghasználat szerinti tömegmértékegységeknek.

A „virágnyelven” folytatott beszélgetésekben elhangzó utalásokból és esetenkénti elszólásból csak arra vonható egyértelmű következtetés, hogy marihuánáról folyt a diskurzus. Ugyanakkor, ahogyan a telefonbeszélgetésben említett marihuána hatóanyag-tartalmára, úgy a beszélgetésekben elhangzottak alapján a kábítószer egzakt mennyiségekre sem lehet kétséget kizáróan következtetni. Emiatt elfogadhatatlan az eladott kábítószer mennyiségére nézve a beszélgetések összegzése alapján készített - egyébként a vádirat alapját is képező - rendőri jelentés.

Az előterjesztett vádirat a I.r. vádlottól az ültetvényeken megtermelt és II.r. vádlottnak értékesítésre átadott összes marihuána mennyiségét - a telefonbeszélgetésekre alapítva - 18,9 kilogrammban határozta meg.

A vádirat bevezető részének 1. pontjában úgy fogalmaz, hogy a megtermelt marihuánát rendszeres nagybani átvévojének, adta át, aki **azt** fián keresztül értékesítette tovább.

Majd a 2. pontban azt rögzíti, hogy az általa átvett kábítószer **legnagyobb részét** fiának, III.r. vádlottnak adta tovább, aki azt Budapest területén értékesítette, míg **kisebb hányadát** maga a II.r. vádlott adta el.

Ehhez képest a II.r. által megszerzett 18,9 kilogramm marihuánából számszerűen az ügyészség III.r. vádlottnak 7540 gramm marihuána értékesítésre átvételét, illetve részbeni értékesítését rója fel. Ez a mennyiség csupán harmada az apa által a vád szerint megszerzett kábítószernek, ami „legnagyobb résznek”, s ehhez képest a II.r. vádlottnál maradó kétharmados mennyiség „kisebb hányadnak” nem tekinthető.

A vád (a bírói gyakorlattól eltérően) II.r. és III.r. vádlottaknál a II.r. vádlottól lefoglalt, THC-t magas koncentrációban tartalmazó hatóanyagot alapul véve (a leggyakoribb előfordulás minimumának csaknem 50-szeresével számolva) becsülte meg a le nem foglalt kábítószer hatóanyagtartalmát.

A törvényszék a II. tényállási pontban - a hatóanyagtartalom kivételével - a váddal egyező történeti tényállást állapított meg, ezzel azonban ellentétbe került saját, a tényállás I. pontjában részletezett, a termesztésre vonatkozó megállapításaival, ahol (a botanikus szakvélemény elfogadásával) a le nem foglalt kábítószer minimális mennyiségét 30 kilogrammra becsülte.

Az értékesítéssel vádolt II-III.r. terheltektől le nem foglalt kábítószer hatóanyagtartalmát az elsőfokú bíróság - a vádtól eltérően - nem a II.r. vádlottól lefoglalt marihuána méréssel megállapította, hanem a bírói gyakorlat szerint alkalmazott, a BSZKI által közzétett legalacsonyabb 0,02 %-os értékkel számolva, a terheltekre legkedvezőbb hatóanyagtartalmat alapul véve határozta meg.

Ilyen becsléssel sem változott a bűncselekmény minősítése II.r. vádlottnál, akinél a lefoglalt marihuána méréssel alátámasztott hatóanyagtartalma már önmagában is megalapozta a jelentős mennyiség megállapíthatóságát.

Ezzel szemben III.r. vádlottnál a kábítószer tiszta THC-tartalma (53,5 grammról) 1,508 grammra csökkent, amely így nem éri el a jelentős mennyiség alsó határát.

Az így megállapított tényállást az ügyészség II.r. vádlottat érintően nem támadta, fellebbezéssel élt viszont III.r. vádlott terhére a tényállás megváltoztatásáért, a vádban foglalt számítással meghatározandó hatóanyag-tartalom megállapításáért és cselekményének jelentős mennyiségre elkövetettkénti minősítéséért.

Az állandóan követett bírói gyakorlat szerint a lefoglalt kábítószer tényleges hatóanyag-tartalmát a bíróság a megalapozottnak elfogadott vegyészszakértői szakvéleményre alapozza. A jelen esetben az elsőfokú elbíráláskor hatályos törvény eltért az elkövetéskori törvénytől, mivel 2012. január hó 1. napjától a Btké. 23.§ (1) bek. b/ pontjának módosulása folytán tetrahidro-kannabinol (THC) esetén a kábítószer akkor csekély mennyiségű, ha a tiszta és savformában jelentkező THC-tartalom (totál-THC) a 6 gramm mennyiséget nem haladja meg, míg akkor jelentős, ha a 120 gramm mennyiséget meghaladja.

A jogszabályváltozással összefüggésben kiadott szakértői tájékoztató szerint a 6 és 20 gramm között, illetve 120 gramm felett méréssel meghatározott tiszta THC-tartalom esetén a cselekmény az új jogszabály alapján sem bírálendő el kedvezőbben, - ugyanakkor a 2012. január 1. napja előtt 1 és 6 gramm, illetőleg 20 és 120 gramm között mért tiszta THC-tartalom esetén indokolt lehet a lefoglalt anyagban lévő totál THC-tartalom meghatározására irányuló szakértői vizsgálat.

A törvényszék a fentiekre tekintettel elvégeztette a II.r. vádlottól lefoglalt marihuána újbóli vegyészszakértői vizsgálatát, amelynek eredményeként a 4708,44 össz tömegű kábítószer totál THC-tartalma tartalma: 154,4 gramm, ami a jelentős mennyiség alsó határát meghaladja, annak 129%-a.

A vegyészszakértő nyilatkozott a II.r. vádlottól korábban értékesítésre átvett és le nem foglalt mintegy 25 kilogramm össz tömegű marihuána totál THC-tartalmára is, amire azért volt szükség, mert a bűncselekmény elkövetése idején a lefoglalt kábítószerreknél a szakértők kizárólag a tiszta THC-tartalmat vizsgálták, így a BSZKI által közzétett adatok 2011-ig nem adnak támpontot az addig látókörükbe került marihuána totál THC-tartalmának leggyakoribb előfordulására nézve. Ilyen adat csak 2012. évtől áll rendelkezésre.

Mivel a marihuána hatóanyagtartalmát csak egységesen (vagy tiszta, vagy totál THC-tartalom alapján) lehet vizsgálni és a bíróság által elvégzendő totál THC-tartalom becsléséhez nem volt forrás, ez esetben - kivételesen - szakértői kompetenciába tartozott annak meghatározása, hogy a vád tárgyát képező, 2006-ban forgalomba került marihuána

totál THC-tartalma mennyi lehetett. A vegyészszakértő a le nem foglalt kábítószer totál THC-tartalmát 0,2 %-os hatóanyag-tartalommal számolva becsülte legalább 50 grammra, amely önmagában nem éri el a jelentős mennyiség alsó határát, annak 42 %-a.

A II.r. vádlott által kerekedésre megszerzett és részben értékesített marihuána totál THC-tartalma együttesen a jelentős mennyiség alsó határát közel kétszeresen haladja meg.

A közösen végzett értékesítés miatt a III.r. vádlott által értékesített, illetve II.r. vádlottól lefoglalt, további közös értékesítésre készletezett kábítószer együttes hatóanyagtartalma is meghaladja a jelentős mennyiség alsó határát.

A **bűnszervezetben** elkövetés megállapíthatóságának feltételeit az elkövetéskor hatályos 1978. évi IV. törvény 137.§ 8./ pontja és az elbíráláskor irányadó 2012. évi C. törvény 459.§ (1) bek. 1./ pontja egyező módon szabályozza. Eszerint három vagy több személyből álló, hosszabb időre szervezett, összehangoltan működő csoport, amelynek célja ötévi vagy ezt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő szándékos bűncselekmények elkövetése.

A bűnszervezet törvényi fogalom-meghatározásából egyértelmű: a csoport minimális létszámának meghatározottsága, szervezettsége, összehangolt működése lényegileg ténykérdés, míg a szervezett működés hosszabb időtartamára és a csoport céljára a tényállás értékelésével lehetséges következtetést vonni.

Olyan tények szükségesek, amelyek egyértelműen azt mutatják, hogy nem csupán a vád tárgyául szolgáló bűncselekmények elkövetése volt szervezett, hanem magának a csoportnak a működését is jólszervezettség és összehangoltság jellemezte.

Ezt állapította meg a bíróság egy olyan, fegyverek csempészésével foglalkozó csoport esetében, amelynek:

- szervezeti felépítésében konkrétan elkülöníthetők voltak a vezetői, közbeeső vezetői és végrehajtói szintek;
- a csoport tagjai, különösen a döntéshozók, a vezetők rendszeresen találkoztak, értekeztek, egyeztettek egymással;
- a csoport a konspiráció szabályai szerint kommunikálva működött;
- a telefonos kommunikációjában kódolt nyelvet használt;
- a fegyverek szállítása során előfutókat alkalmazott a rendőrségi ellenőrzés elkerülése érdekében, s a szállítás során lényegileg folyamatos, állandó telefonos kapcsolatban voltak egymással;
 - egyes terheltek a szervezet alkalmazta, róluk, miként más a szervezetbe belépő személyekről is szállással, ellátással, gépkocsi használat biztosításával gondoskodtak;
 - a vezetők a büntetőeljárás alá vont szervezeti tagokkal a büntetés-végrehajtási intézetben - akár meg nem engedett módszerekkel is - kapcsolatot tartottak, védőkről gondoskodtak, akiket instruáltak;
 - a bérnyilkosokat a szervezet (s nem egyes tagja) bízta meg. (BH2008/139.)

A bűnszervezettel kapcsolatban a 4/2005. Büntető jogegységi határozat ad részletes iránymutatást.

Eszerint a bűnszervezet tagjaként elkövetett magatartás csak annak az elkövetőnek róható fel, aki a bűnszervezet feladatmegosztáson, alá-fölérendeltségre épített módon kialakított szervezetében a szervezetet ismerve, annak tagjaival állandó kapcsolatban együttműködve fejt ki tevékenységet. Nem szükséges, hogy a bűnszervezet összes tagjának, a közöttük kialakult munkamegosztásnak, a csoport összehangolt működésének a feltérképezése megtörténjen, ami az efféle bűnözői csoportok konspirációs szabályok szerinti működése miatt nem is várható el.

Az alapcselekmény tényállásszerűsége mellett, azzal együtt vizsgálendő az elkövető ezirányú tudattartalma. Az alapcselekmény tényállásszerűségéhez szükséges bizonyítékokkal párhuzamosan vizsgálni kell a büntetőeljárás során feltárt bizonyítási eszközökből származó és a bűnszervezet törvényben meghatározott ismérveire következtetést megalapozó bizonyítékokat és erre nézve a tényállásban megállapítást kell tenni.

Amennyiben bizonyított, hogy a bűncselekményt egy tényleges bűnszervezet működéséhez kapcsolódva, illetve annak keretei között követték el, úgy a végrehajtás körülményeiből - különösen a konkrét magatartás mások megelőző vagy további láncolatot cselekményeit feltételező jellegéből, ezek szükségszerű és ezért előreláthatóan bekövetkező eseményeiből lehet következtetést vonni arra, hogy az alkalomszerű tettes (részes) cselekménye megvalósításakor a bűnszervezetbeni elkövetést felismerte.

Az elkövetőnek a bűnszervezetben elkövetést átfogó tudattartalmára vont következtetés alapja, hogy a törvény nem a bűnszervezet belső, hanem olyan külső, tárgyi jellegű ismérveit határozza meg, amelyek a kívülálló számára is felismerhetők. Ehhez képest az elkövető tudatának nem arra kell kiterjednie, hogy egy bűnszervezet a törvényi előfeltételek szerint létrejött, hanem arra, hogy a bűnszervezet tárgyi sajátosságai ismeretében annak működéséhez csatlakozik, illetve annak keretében cselekszik.

A törvény rendelkezései nem tesznek különbséget a bűnszervezeten belüli cselekvés hierarchiája (posztjai), aktivitása, intenzitása szempontjából, ezek a büntetéskiszabás körében értékelendő körülmények. A bűnszervezet megállapíthatósága szempontjából közömbös a kifejtett cselekvés bűnszervezeten belüli szerepe. A bűnszervezet tárgyi sajátosságai ismeretében kifejtett (a Btk. adott különös részi tényállását megvalósító) cselekvésnek a bűnszervezet működéséhez történő bármely hozzájárulása önmagában elégséges. E tudattartalom - értelemszerűen - csak szándékos, viszont egyenes és eshetőleg szándékú egyaránt lehet.

Hasonlóképpen nem az alanyi bűnösség, hanem a bűnszervezet fogalmi elemei megállapíthatóságának kérdése a hosszabb időre szervezettség is.

Az összehangolt működés a bűnszervezet fogalmi összetevője, amely tartalmát tekintve nem más, mint a benne cselekvő személyek egymást erősítő hatása. Ugyanakkor az összehangoltság meglétének (természetéből adódóan) nem feltétele a bűnszervezetben cselekvők közvetlen kapcsolata, a más cselekvések, illetve a más cselekvők kilétének konkrét ismerete. Az összehangolt működés

ugyancsak nem az alanyi bűnösség, hanem a bűnszervezet fogalmi alapelemei fennállása megállapíthatóságának kérdése.

A jogegységi határozat szerint a bűnszervezet léte megállapítható akkor is, ha - a hosszabb időre szervezett és összehangoltan működő - legalább három főből álló csoport - beleértve a büntetendő előkészületet és a kísérletet is - még egyetlen bűncselekményt sem követett el, de több, a törvényben meghatározott súlyú bűncselekmény elkövetése a célja.

A bűncselekmény bűnszervezetben elkövetésének megállapításához a fentiekén túl többlet követelmény (például bűnös profitszerzés célzata) nem szükséges.

A bűnszervezetben elkövetett egyetlen ötévi vagy azt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő szándékos bűncselekmény is mellőzhetetlenné teszi a törvényben meghatározott büntetéskiszabási következmények alkalmazását, feltéve, hogy a terhelt tudata átfogta a bűnszervezet létét, és azt, hogy a bűnszervezet működésének keretei között cselekszik bűnszervezetben elkövetés azzal szemben is megállapítható, aki - eseti jelleggel - akár egyetlen cselekményt tettesként vagy részesként valósít meg, feltéve, hogy az elkövető tudata a bűnszervezet tárgyi ismérveit átfogja.

Ha az irányadó tényállás a törvényi feltételek megállapításához szükséges tényeket nem tartalmazza, a bűnszervezetben elkövetés nem állapítható meg.

A kábítószerrel visszaélés olyan bűncselekmény, amely rendszerint feltételez egyfajta szervezettséget. Ritka azonban ezen ügyekben, hogy az elkövetés bűnszervezet formájában valósul meg, a csoport olyan rendkívül magas szinten összehangolt működése, amely e társas elkövetési formát megalapozza, leginkább nemzetközi hálózat kontinenseken átívelő kábítószer-kereskedelme esetén volt megállapítható.

A jelen ügyben irányító szerepet betöltő I.r. vádlott koordinálta a kábítószer termesztését és juttatta el a leszüretelt, megszáritott marihuánát értékesítésre. Ennek zavartalan és eredményes lebonyolítása szervezést igényelt.

A közöttük levő összhangra utal a vádlottak telefonos kommunikációja, mivel az információ-átadás olyan sajátos módját alakították ki és gyakorolták, amely során közlendőiket úgy igyekeztek elfedni, hogy azt be nem avatottak ne értsék. Ez azonban a hasonló közegészséget sértő bűncselekmények esetében jellemzőnek mondható.

I.r. vádlottnak társai nem voltak alárendeltek, sem a termesztést, sem az értékesítést végző vádlottakat nem utasította, a csoport tagjai közötti hierarchia nem nyert bizonyítást.

Elképzelhetetlen, hogy a kábítószertermesztő (előállító) személynek ne legyen értékesítési vonala, s ha ez önmagában kimerítené a bűnszervezet kritériumait, minden ilyen bűncselekmény kizárólag bűnszervezetben valósulhatna meg.

A vádból és az elsőfokú ítélet történeti tényállásából is hiányoznak azok a tények, amelyek a bűnszervezet törvényi definícióját tartalommal tölténék meg. Nem állapítható meg, hogy a vádlottak olyan csoportot alkottak volna, amely a

konspiráció szabályai szerint működött, úgy, hogy benne elkülönült a vezetői és a végrehajtói szint, s ezen belül is differenciálódott volna az egyes tagok helyzete. Az elsőfokú bíróság és a vád tényállásban nem a vádlottak cselekvőségét, hanem a bűnszervezet jogszabályi feltételeit rögzítette, ezért volt ez a tényállásból mellőzendő, s így a vádlottak cselekvőségének hiányában nem kerülhetett sor a bűnszervezet megállapítására.

A bűnszervezet fogalmának téves értelmezése miatt okkal támadták a védők a bűnszervezetben elkövetés megállapítását, s ennek következtében a felemelt büntetési tételkeretben történt büntetés kiszabásával kapcsolatos rendelkezéseket. Ezért az ítéletábra a bűnszervezetben elkövetést I.r., II.r., III.r., IV.r., V.r., VI.r., VII.r. és VIII.r. és X.r vádlottaknál mellőzte.

Az 57/2007. büntető kollégiumi vélemény 2. pontja értelmében, a Kúria iránymutatása nyomán kialakult töretlen bírói gyakorlat szerint a **kábítószer termesztése** olyan növény életre hívását jelenti, amely illetve amelynek részei (termése, levelei, stb) szerepelnek a kábítószeres jegyzéken és jelentősebb feldolgozás nélkül kábítószerként fogyaszthatók.

Termesztésen azt a tevékenységet kell érteni, amikor a növényt műveléssel szaporítják, ápolják, illetve hasznosítják. A növénytermesztés tehát átfogó jelentéstartalommal bír, nem szűkíthető le a termés betakarítására.

Előkészületi jellegű tevékenységként csak a vetőmagvak beszerzése, a fóliasátor megépítése, tehát a megfelelő körülmények biztosítása értékelhető. A kábítószerkénti fogyasztásra különösebb feldolgozás nélkül alkalmas növény termesztése esetén a bűncselekmény befejezettsége attól az időponttól állapítható meg, amikor az egyed már önállóan fejlődik.

Felülvizsgálat kapcsán közzétett eseti döntésben a Legfelsőbb Bíróság az elültetett kannabiszmagokból kikelt növények rendszeres gondozását, trágyázását és öntözését, amely jól fejlett növényi egyedeket eredményezett, a termesztés befejezett alakzataként értékelte, elhatárolva az önállóan fejlődő és fogyasztásra alkalmas növény elültetését, gondozását (őrzését) a pusztán a feltételek biztosítását jelentő előkészületi stádiumtól. (BH 2003/459)

Több személy együttműködése esetén problémás lehet annak megítélése, hogy a termesztésben melyikük tekintendő a bűncselekmény tettesének, illetve ki tanúsít részesi magatartást.

Ha azt tekintjük tényállási elemet megvalósítónak, aki a termesztésben közvetlenül és ténylegesen részt vesz, akkor aki például locsolja az ültetvényt, tettesként felel, míg az őt erre rábíró és az eszközöket biztosító személy felbujtó lenne. Ha viszont azt a személyt tekintjük termesztőnek, akinek ez érdekében áll és a feltételeket megteremti, úgy aki ápolja a növényeket, az bűnsegéd lenne.

A termesztés általában mezőgazdasági jellegű munkákat (ültetés, öntözés, tápoldatozás, permetezés, szüretelés) tételez fel, amihez szorosan kapcsolódik a szükséges hő- és fényviszonyok biztosítása, továbbá a fejlődésben lévő egyedek őrzése, védelme.

Az ítéltábla álláspontja szerint tettesként vonható felelősségre, aki az önállóan életképes növényi egyed fejlődése érdekében cselekszik. Ennek megfelelően a növényegyedek tényleges gondozását végző IV.r., VI.r., VII.r. és VIII.r. vádlottaknál, miként a saját ingatlanán a feltételeket megteremtő és a növények fejlődését nyomon követő V.r. vádlottnál is a termesztés tettesi elkövetésként értékelendő. Ez megfelel a hivatkozott eseti döntésnek, amely szerint a már fejlődő növény őrzője is tettes a termesztésben.

A fenti vádlottak egymás tevékenységéről tudva, valamennyien I.r. vádlottal közösen valósították meg a termesztést.

A termesztés fogalmi körébe nem sorolható a villanszerelési szakipari tevékenység, ami speciális állások kiépítésével, különleges lámpák elhelyezésével biztosítja az ültetvényen a termesztés feltételeihez optimális fényviszonyokat. Nem megy ezen túl az sem, hogy X.r. vádlott a gyáli ültetvényen esetenként az ottlakók távollétében a felszerelt berendezések zavartalan működését ellenőrizte.

Ebből adódóan a másodfokú bíróság X.r. vádlott cselekményét kábítószer termesztéséhez nyújtott szándékos segítségnyújtás formájában bűnsegélyként értékelte.

Az irányadó tényállásból helyesen következtetett az elsőfokú bíróság IV.r., V.r., VI.r., VII.r., VIII.r. és X.r. vádlottak bűnösségére és azt is helytállóan állapította meg, hogy közegészség elleni bűncselekményük miatt velük szemben az elkövetéskori 1978. évi IV. törvény alkalmazandó.

Tévedett azonban, amikor cselekvőségüket tettesként megvalósított kereskedésnek minősítette.

I.r. vádlott közreműködésével IV.r., VI.r., V.r. és VII.r. vádlottak a termesztés törvényi tényállását a jelentős mennyiséget megalapozó növényi egyedek többszörösére, egymás tevékenységéről tudva valósították meg. Tudatuk átfogta, hogy az általuk megtermelt nagy mennyiségű, jelentős hatóanyag-tartalmú marihuána eladásra kerül.

X.r. vádlott valamennyi vádbeli helyszínen villanszerelést végzett, ennek kapcsán az ültetvények számából és méreteiből fel kellett ismernie, hogy jelentős mennyiségű marihuána termesztése zajlik, ezért ő is a kábítószer termesztésének minősített esetéért tartozik felelősséggel.

A felszámolt ültetvény esetében VIII.r. vádlottnál a termesztés időtartamából, illetve a feljegyzések alapján csak arra volt következtetés vonható, hogy a férjével közösen megtermelt növényegyedek száma nem haladta meg az alapeset felső határát jelentő száz tövet. E vádlott is tisztában volt vele, hogy a marihuánát férje értékesíti.

Önmagában a jelentős hatóanyag-tartalmú kábítószer termesztéséből nem következik az a feltételezés, miszerint aki jelentős mennyiségű marihuánát termeszt, az a kábítószert nem saját céljára szánja, hanem forgalomba kívánja

hozni, vagy kereskedni akar vele. Ez a felfogás ellentétes azzal a jogalkotói akarattal, amely minősített esetként súlyosabb büntetéssel fenyegeti a jelentős, illetve különösen jelentős mennyiséget termesztő elkövetőt.

A jelen esetben a vádirat egyik fenti vádlottnál sem teszi vád tárgyává, hogy az értékesítés érdekében bármilyen további magatartást tanúsított volna, - így a kábítószer készletezése, raktározása, csomagolása, kiadagolása, árusítása terén cselekvőséget nem fejtettek ki, - s ilyen konkrét tények hiányában a törvényszék is csak a vádon túlterjeszkedve állapíthatott volna meg történeti tényállást.

IV.r., V.r., VI.r., VII.r., VIII.r. vádlottak magatartása csupán a kereskedés előkészülete, X.r. vádlottnál ahhoz nyújtott bűnsegély lenne.

A kábítószerrel visszaélés megvalósulásának kritériumairól szóló 1/2007. Büntető jogegységi határozat iránymutatása értelmében bármely fogyasztói típusú elkövetési magatartás befejezett alakzatának megállapítása értelemszerűen kizárja bármely terjesztői típusú elkövetési magatartással megvalósuló bűncselekmény - enyhébb megítélésű - előkészületének megállapítását.

Mivel IV.r., V.r., VI.r., VII.r. és VIII.r. vádlottak a Btk. 282/A § (1) bekezdésében szabályozott elkövetési magatartások egyikét sem kezdték meg, a terjesztői típusú bűncselekmény stádiuma náluk előkészületi szakban rekedt.

Ennek megfelelően IV.r., V.r., VI.r., VII.r. vádlottak cselekménye a kábítószerrel visszaélés büntette a Btk. 282/A § (4) bekezdés b/ pontja szerinti (5 évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett), VIII.r. vádlottnál a Btk. 282/A § (4) bekezdés a/ pontja szerinti (3 évig terjedő szabadságvesztéssel büntethető) előkészületének minősülhetne.

Ugyanakkor a kábítószer jelentős mennyiségben történő termesztése a Btk. 282. § (2) bekezdés b/ pontja alapján öt évtől tíz évig terjedő, míg alapeseti mennyiség esetén a Btk. 282. § (1) bekezdése szerint öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő befejezett bűncselekmény megállapítására alkalmas.

A kifejtettek alapján valamennyien termesztésért - s nem a kereskedés vagy forgalomba hozatal előkészületéért - tartoznak felelősséggel és ehhez kapcsolódik X.r. vádlott bűnsegédi cselekvősege. Ezért nem kétséges, hogy az előkészülettel szemben a befejezett bűncselekmény törvényi tényállását kimerítő, termesztéssel elkövetett cselekmény megállapítása a helyálló jogi következtetés.

E vádlottaknál a másodfokú eljárás idejére hatályba lépett 2012. évi C. törvény rendelkezései sem eredményeznének kedvezőbb elbírálást.

Az időközbeni jogszabályváltozás folytán a jogalkotó a Btk. 178.§ (1) bekezdésébe ütköző kábítószer birtoklásának olyan súlyosabb, a (2) bek. c/ pontja szerinti minősített esetét vezette be, amely a különösen jelentős - a Btk. 461.§ (3) bek. b/ pontja szerint a csekély mennyiség kétszázszoros mértékét meghaladó - elkövetést súlyosabb büntetési tétellel, a korábbi öt évtől tíz évig terjedő szabadságvesztés helyett öt évtől tizenöt évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegeti, amely az e minősítés alá eső vádlottakra kifejezetten hátrányos.

A kifejtettek szerint a másodfokú bíróság IV.r., V.r., VI.r. és VII.r. vádlottak közegészség elleni bűncselekményét az 1978. évi IV. törvény (elkövetéskori Btk.) 282.§ (1) bekezdésébe ütköző, de - a Btké. 23.§ (2) és (3) bekezdései szerint - a (2) bek. b/ pontja szerint minősülő kábítószerrel visszaélés büntette befejezett alakzatának minősítette, amelyet a Btk. 20. § (2) bekezdésére figyelemmel társtettesi minőségben, míg X.r. vádlott a Btk. 21.§ (2) bekezdése szerinti bűnsegédként valósított meg.

VIII.r. vádlott cselekvősége - szintén a Btk. 20.§-ának (2) bekezdése szerint társtettesként elkövetett, - a Btk. 282. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő és büntetendő kábítószerrel visszaélés büntette.

A IV.r. vádlott terhére rótt további, - fellebbezéssel egyébként nem támadott, közbizalom elleni - bűncselekmények minősítése megfelel az anyagi jogi szabályoknak.

Egyetértett a másodfokú bíróság VII.r. vádlottnak a lőfegyverrel és lőszerral visszaélés büntette miatt ellene emelt vád alól bizonyítottság hiányában történt felmentésével is, mivel a másként történés lehetősége nem volt kizárható és bírói bizonyossággal nem lehetett megállapítani, hogy a lefoglalt forgópisztoly e vádlott cselekvősége folytán került a taksonyi ültetvényre.

A megtermelt, jelentős hatényagtartalmú marihuánát II.r. vádlott, a fiával III.r. vádlottal történő közös értékesítésre vette át I.r. vádlottól.

A II.r. és III.r. vádlottak között folytatott engedéllyel lehallgatott és rögzített - egyéb bizonyítékokkal is megtámogatott - telefonbeszélgetésekből megállapítható volt, hogy az általuk kiadagolt marihuána ellenérték fejében eljutott a fogyasztókhoz és a kábítószer eladásából hasznot realizáltak. Az értékesítői típusú magatartást erősítette meg, hogy a II.r. és III.r. vádlottaktól lefoglalt, kábítószerek eladásánál tipikusan használt eszközökön visszamaradt anyagmaradványokból a vegyészszakértő kannabiszra jellemző vegyületeket azonosított. Ekörben helytállóan mutatott tá a törvényszék, hogy e vádlottak testfolyadékából kimutatott metabolitok alapján az általuk fogyasztott kábítószer másfajta (nem marihuána) volt.

A fellebbviteli főügyészség indítványa szerinti súlyosabb minősítés a történeti tényállás módosítása folytán III.r. vádlott esetében megállapítható volt.

I.r. vádlott a termesztés tekintetében felbujtói és tettesi cselekvőséget is kifejtett, s a négy ültetvényről korábban betakarított marihuánát ellenérték fejében azért adta át II.r. vádlottnak, hogy az másokhoz eljusson és ez be is következett.

Azonos kábítószerre elkövetett termesztői és terjesztői cselekvőség természetes egységet képez, így I.r. vádlottnál a társtettesként elkövetett jelentős termesztés beolvad a befejezett forgalomba hozatalba. Nála a minősítést a forgalomba hozatal szempontjából is a le nem foglalt egyedek száma (1650 tő) alapozza meg, amely meghaladja a jelentős mennyiség tizenötszörösét.

Súlyosabban büntetendő annak a magatartása, aki a hatósági előírások megszegésével kábítószerrel kínál, átad, forgalomba hoz vagy azzal kereskedik, feltéve, hogy a bűncselekmény legalább kísérleti szakba jut.

A kábítószerrel visszaélés büntetnének megállapítása körében elkövetési magatartásként átadás kizárólag akkor valósul meg, ha azért történik, hogy a kábítószer az átvevő maga fogyassza el.

Ezzel szemben a forgalomba hozatal - miként a kereskedelem is - az azzal szükségszerűen együtt járó átadáson túlmenően több résztevékenységből tevődhet össze: magában foglalhatja az eladók és vevők felkutatását, a megállapodás megkötését az áru tárolását, az átadás helyszínének előzetes felderítését, a szállítóeszközök és kísérők biztosítását; felöllelhet tehát minden olyan mozzanatot, amely azt célozza, hogy a kábítószer - akár további közbeékelődő személyek révén is - bekerüljön a kereskedelmi forgalomba. Forgalomba hozatalnak minősül a kábítószer több személy részére történő hozzáférhetőségének biztosítása akkor is, ha az egyetlen személyen keresztül, egyszeri átadással történik. A kábítószerrel visszaélés forgalomba hozatallal való elkövetési magatartása akkor válik befejezetté, ha a kábítószer bekerül a forgalomba, vagyis a továbbadás folytán ténylegesen megnyílik annak a lehetősége, hogy a kábítószerhez más vagy mások is hozzájuthassanak. (BH 2002/299. számú eseti döntés)

Ugyanakkor az elvi éllel kifejtettek szerint kereskedelemmel elkövetett kábítószerrel visszaélések a forgalomba hozatalnál tágabb elkövetési magatartások. Adásvételek révén valósulnak meg, haszonszerzésre irányulnak és magukba foglalnak minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladóhoz vagy a fogyasztóhoz. Ezek közé tartozik a kábítószernek kereskedelem céljából történő megszerzése, készletezése is, amely magatartás befejezett önálló tettesi cselekmény. A kereskedelem rendszeresen ismétlődő, anyagi haszon érdekében folytatott adásvétel, amelynek keretei között nem csak az eladó és a vevő, hanem még a rendszeres közvetítők is - mint a kereskedelmi tevékenység közreműködői - tettesként vonhatók felelősségre.

A kereskedelemmel elkövetési fordulatnak - a forgalomba hozataltól eltérően - a kísérleti stádiuma általában kizárt. (BH 1999/101. számú eseti döntés)

A kábítószerrel már korábban forgalmazó elkövető által beszerezett, de ténylegesen a lefoglalás folytán forgalomba hozni már nem sikerült kábítószerre sem a megszerzés és tartás, hanem befejezett forgalomba hozatal elkövetési magatartása valósul meg (EBD 2012 B 19)

Az elsőfokú bíróság ítéletének meghozatalát követően, 2013. július 1. napján hatályba lépett 2012. évi C. törvényre figyelemmel a Fővárosi Ítéltáblának vizsgálnia kellett (mind az elkövetéskor, mind a jelenleg hatályos büntető törvénykönyv 2. §-a alapján,) hogy van-e az új törvénynek visszaható hatálya, s a vádlottakra az elkövetéskor, vagy az elbíráláskor hatályos anyagi jogszabályokat kell-e alkalmaznia.

Főszabály szerint a bűncselekményt az elkövetés idején hatályban lévő törvény szerint kell elbírálni, az elbíráláskor hatályban lévő új büntető törvény akkor alkalmazandó, ha a cselekmény nem bűncselekmény, vagy enyhébben bírálendő el.

A másodfokú eljárás idején hatályos 2012. évi C. törvény rendelkezéseit mind a cselekmény minősítése, mind a büntetés kiszabása körében vizsgálni kell.

A vádlottak által terjesztői magatartással megvalósított bűncselekmény büntetési tételének keretei az elkövetéskor hatályos 1978. évi IV. törvény (közegészség elleni bűncselekményként) 282. § (2) bekezdés b/ pontjában írthoz képest nem tekinthető súlyosabbnak, mivel a 2012. évi C. törvény (az egészséget veszélyeztető bűncselekmények körében) 176. § (2) bekezdés b/ pontjában ugyancsak öt évtől akár életfogytig terjedő szabadságvesztés kiszabását teszi lehetővé a jelentős mennyiségű kábítószer forgalomba hozó vagy ilyennel kereskedő elkövetőre.

Ugyanakkor a kábítószer fogyasztásával kapcsolatos törvényi szabályozás 2013. július hó 1. napjával megváltozott.

A vádbeli időben a jogalkotó a fogyasztást önálló elkövetési magatartásként nem szabályozta, a fogyasztásra történő megszerzésen vagy tartáson keresztül rendelte büntetni.

Az 1978. évi IV. törvény 282. § (1) bekezdésébe ütköző, de az (5) bekezdésben privilegizált esetként szabályozott csekély mennyiségre elkövetett vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztés volt kiszabható.

A 2012. évi C. törvény törvény önállóan nevesíti a fogyasztást, amelynek fenyegetettsége megegyezik a csekély mennyiség megszerzésére vonatkozó büntetési tétellel. A törvény az 1999. március 1-je és 2003. február 28-a közötti időszakban hatályos szabályozáshoz tért vissza, amikor - ha súlyosabb bűncselekmény nem valósult meg, - a fogyasztás explicit büntetni rendelt volt.

A 2012. évi C. törvény 178.§ (6) bekezdése kábítószer birtoklásának vétsége miatt - súlyosabb bűncselekmény megvalósulásának hiányában - azt fenyegeti két évig terjedő szabadságvesztéssel, aki kábítószer fogyaszt, illetve csekély mennyiségű kábítószer fogyasztás céljából megszerez vagy tart.

Az 57. Büntető kollégiumi vélemény II/1 pontjában adott iránymutatás szerint kábítószer fogyasztása alatt értendő az elkövető (fogyasztó, kábítószer-használó) minden olyan magatartása, aminek közvetlen következménye, hogy a kábítószer a szervezetébe jut.

Ebből következően és a jogszabály szövegének értelmezéséből az Alaptörvény 28. cikkében meghatározott követelmény alapján - miszerint a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban azt feltételezve értelmezik, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak, - az állapítható meg, hogy a kábítószer-fogyasztás folyamata, a korábban elkövetett cselekmény során a kábítószer szervezetbe juttatásának gyakoriságától, illetve hatóanyag-tartalmától függetlenül vétségként nyer értékelést.

Ugyanakkor a fogyasztás szubszidiárius, azaz csak akkor állapítható meg, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg. Ekörben a nyelvtani értelmezés nem ad egyértelmű támpontot arra, hogy a jogalkotó szándéka szerint a Btk Különös Részének bármely fejezetében vagy kizárólag az egészséget veszélyeztető XVII. fejezetben elhelyezett súlyosabb bűncselekményekről van-e szó.

A törvényszék II.r. és III.r. vádlottakat csekély mennyiségű kábítószer saját fogyasztásra történt megszerzésében is bűnösnek mondta ki és mindkettőjükkel szemben halmazati büntetést alkalmazott.

Bűnhalmazat esetén egy büntetést kell kiszabni.

A halmazati büntetést a bűnhalmazatban lévő bűncselekményekre megállapított határozott ideig tartó szabadságvesztésnél a legsúlyosabb alapulvételével kell kiszabni, úgy, hogy a legmagasabb büntetési felső határa a felével emelkedik.

A halmazati büntetés - az elkövetéskori Btk. 85.§-a és a jelenleg hatályos Btk.81.§-a szerint egyaránt - a büntetési tétel felső határát tágítja.

A halmazatban elkövetett bűncselekményekért elsőfokon nem jogerősen elítélt II.r. és III.r. vádlottaknál a törvényszék helytállóan alkalmazott halmazati büntetést mivel az elkövetéskori törvény alapján terjesztői és fogyasztói típusú cselekvőségük anyagi halmazatot képez.

E vádlottak esetében a jelenleg hatályos törvény kedvezőbb, mivel a Különös Rész eltérő szabályozása miatt a fogyasztás, illetve csekély mennyiség ilyen célból történő tartása a kereskedésbe beolvad, így cselekményük nem képez halmazatot.

A büntetés kiszabásának elvei is változtak: míg az 1978. évi IV. törvény 83. § (1) bekezdése a büntetés céljának szem előtt tartásával a törvényben meghatározott keretek között úgy tartja kiszabandónak a büntetést, hogy igazodjék a bűncselekmény és az elkövető társadalomra veszélyességéhez, a bűnösség fokához, továbbá az egyéb súlyosító és enyhítő körülményekhez, - addig a 2012. évi C. törvény 80. § (2) bekezdése határozott ideig tartó szabadságvesztés esetén a büntetési tétel középértékét (a büntetési tétel alsó és felső határa összegének felét) tartja irányadónak.

A büntetés enyhítésével kapcsolatban mind az 1978. évi IV. törvény 87. § (1) bekezdése, mind a 2012. évi C. törvény 82.§ (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a büntetési tételnél enyhébb büntetés szabható ki, ha annak legkisebb mértéke a büntetés kiszabásának elveire figyelemmel túl szigorú lenne.

Az enyhítő szakaszt illetően az 1978. évi IV. törvény 87.§-ának (2) bekezdés b/ pontja és az ezzel megegyező 2012. évi C. törvény 82.§ (2) bek. b/ pontja egyaránt legkevesebb kétévi szabadságvesztés kiszabására nyújt lehetőséget, ha a büntetési tétel alsó határa ötévi szabadságvesztés.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozata - a minősített kábítószerrel visszaélés miatt, három évet meghaladó tartamú büntetés esetén - egyaránt fegyház (régi Btk. 42.§ (2) bk. 3./ pontja, új Btk. 37.§ (3) bek. ad/ pontja).

Eggyel enyhébb vagy súlyosabb fokozat meghatározására is mindkét törvény esélyt ad.

(régi Btk. 45.§ (2) bek., új Btk. 34.§ (2) bek.)

A fegyház fokozatú szabadságvesztés esetén irányadó feltételes szabadságra bocsátás tekintetében lényeges eltérés van: az 1978. évi IV. törvény 47.§ (2) bek. I. tétele a büntetés négyötöd részének, a 2012. évi C. törvény 38.§ (2) bek. a/ pontja a büntetés kétharmad részének kiállása után teszi lehetővé a feltételes szabadságra bocsátást.

Ez a különbség nemcsak a feltételes szabadságra bocsátás megnyílásának esedékessége tekintetében különbözik jelentősen.

A régi Btk. 47. § (1) bekezdése szerint a bíróságnak csak a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéből való kizárást kellett feltüntetni az ítéletben, s ilyen kizáró rendelkezés hiányában a határozott ideig tartó szabadságvesztésre ítéltet a büntetés-végrehajtási bíró bocsáthatta feltételes szabadságra, ha - különösen a büntetés végrehajtása alatt tanúsított kifogástalan magatartására, és arra a készségére tekintettel, hogy törvénytisztelő életmódot fog folytatni - alaposan feltehető, hogy a büntetés célja további szabadságelvonás nélkül is elérhető. Ebből következően a korábbi törvény a feltételes szabadságra bocsátás engedélyezését kifejezetten a büntetés végrehajtása, nem pedig a büntetés kiszabása körében szabályozta. A feltételes szabadságra bocsátás kérdésében ugyanis a törvény egyéb rendelkezéseire is figyelemmel automatizmusok érvényesültek, amelyek az elsőfokú ítélet rendelkezéseitől függetlenül, a törvény kötelező szabályai alapján működtek.

Az új Btk. szakított a korábbi felfogással.

A Btk. 38. § (1) bekezdése alapján határozott ideig tartó szabadságvesztés kiszabása esetén a bíróság az ítéletében megállapítja a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját, ha a feltételes szabadságra bocsátás lehetősége nem kizárt. A (2) bekezdés értelmében, ha a feltételes szabadságra bocsátás lehetősége nem kizárt, annak legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad, visszaeső esetében háromnegyed részének, de legkevesebb három hónapnak a kitöltését követő nap.

E szabály sem tekinthető mérlegelési lehetőséget biztosító rendelkezésnek, mivel a kétharmad kitöltésénél kedvezőbb rendelkezés alkalmazását a törvény kizárja, ennél súlyosabb feltételes szabadság kiszabhatóságáról viszont nem rendelkezik, így a nulla poena sine lege elvének sérelme nélkül kedvezőtlenebb rendelkezés alkalmazására sincs törvényes lehetőség.

E tekintetben azonban az új törvény mégis enyhébb rendelkezéseket tartalmaz, amikor a hivatkozott 38. § (1) bekezdése rögzíti, hogy a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját ügydöntő határozatában a bíróság állapítja meg. E rendelkezés azt jelenti, hogy a feltételes szabadságra bocsátás immár nem a büntetés-végrehajtás, hanem a büntetés kiszabásának kérdésévé vált. Márpedig abban az esetben, amikor a bíróság az ítéletében meghatározza büntetésnek azt a hányadát, amelynek kiállása a feltételes szabadsághoz vezet - amely jelen esetben kétharmad, - az mindenképpen kedvezőbb, mintha egyáltalán nem rendelkezne róla és adott esetben a büntetés töltése idején, az elítéltre akár kedvezőtlenebb szabályokat tartalmazó büntetés-végrehajtás automatizmusára bízna a feltételes szabadság legkorábbi időpontjának megállapíthatóságát. Jelen esetben nem csupán a kétharmados szabályra, hanem arra is figyelemmel enyhébb az elbíráláskori jogszabály, hogy a büntetés-végrehajtási törvény változásaira tekintet nélkül az előbbi időpontot követően meg kell vizsgálni a terhelt feltételes szabadságra bocsáthatóságát.

A Kúria Büntető Kollégiumának 4/2013.(X.14.) számú véleménye szerint is határozott tartamú szabadságvesztés esetében a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének legkorábbi, a törvény erejénél fogva kötelező időpontjára vonatkozó rendelkezés a 2012. évi C. törvény 2. § (1)-(2) bekezdése szerinti elbírálás fogalmába tartozik. Megváltozása alapot ad - enyhébb elbírálás címén - a módosító törvény alkalmazására.

Az előbbiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint összhatásában az új büntető törvény kedvezőbb rendelkezéseket tartalmaz, ezért I.r., II.r. és III.r. vádlottakkal szemben 2012. évi C. törvényt alkalmazta.

I.r. vádlottnál a termesztői tevékenység beleolvad a súlyosabb megítélésű cselekménybe és egységesen az értékesítői típusú forgalomba hozatallal elkövetett bűncselekmény megállapítására nyújt következtetési alapot.

Magatartását ezért egységesen a 2012. évi C. törvény 178. § (1) bekezdésének III. fordulataba ütköző és a (2) bekezdés b/ pontja szerint minősülő jelentős mennyiségre, forgalomba hozatallal elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettének minősítette, amelynek önálló tette (13.§ (1) bekezdése).

II.r. és III.r. vádlottak cselekményét - a halmazatra utalás mellőzésével - a 2012. évi C. törvény 178. § (1) bekezdésének IV. fordulataba ütköző és a (2) bekezdés b/ pontja szerint minősülő jelentős mennyiségre, kereskedelemmel elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettének minősítette, amelyet a 13. § (3) bekezdése szerinti társtettesként valósítottak meg.

A másodfokú bíróság nem találta megalapozottnak a IX.r. vádlott terhére bejelentett ügyészi perorvoslatot. E vádlott esetében a szükséges körben lefolytatott bizonyítás során nem sikerült olyan bizonyítékokat feltárni, amely a tagadásban lévő terhelt védekezését megcáfolva, kétséget kizáróan, bírói bizonyossággal igazolta volna, hogy férjével közösen termesztett marihuánát.

E vádlottat nem lehet mechanikusan párhuzamba állítani I.r. vádlott házastársával, akinél - gyanúsítottai vallomásán kívül - további bizonyítékok is rendelkezésre álltak.

IX.r. vádlottal kapcsolatban gyanúsítottként tett vallomása arra utal, hogy nevezett tudott az ikerház másik felében működő ültetvényről, de konkrétan a termesztésben játszott szerepét illetően tényeket nem tartalmaz.

IX.r. vádlottól nem foglaltak le a termesztésre vonatkozó, általa készített feljegyzéseket, nem rögzítettek olyan telefonbeszélgetést, ami releváns lehetne. Kétségtelen, hogy az ültetvényhez vezető garázsajtó kulcsa hálósobájukból került elő, ez azonban csak arra nyújthat következtetési alapot, hogy IX.r. vádlott férje tevékenységéről tudhatott. Ebből még büntetőjogilag releváns elkövetői magatartás nem róható a terhére, különös figyelemmel arra is, hogy egyfelől hozzátartozója tekintetében feljelentési kötelezettség nem terhelte, másfelől a házukban folyó kábítószer termesztésének a hatóság tudomására hozása önfeljelentés lett volna, ami - a Be. 8.§-a szerinti önvádra kötelezés tilalmából adódóan - senkitől nem várható el.

A jelenleg rendelkezésre álló bizonyítékokból kétséget kizáróan, bizonyossággal nem lehet a vádlott bűnösségére következtetni és olyan további bizonyítás sem kínálkozik, amely a megismételt eljárás során további mérlegelési körbe vonható bizonyítékokat tárhatna fel.

Ezért egyetértett a másodfokú bíróság IX.r. vádlott bizonyítottság hiányában történt felmentésével. A vádlottat azonban nem a bűnsegédként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette (Btk. 282/A § (1) bekezdés IV. fordulata és (3) bekezdése),

hanem a vádirati tényállás alapján irányadó bűncselekmény vádja alól kellett volna felmenteni.

Ezt az ítélet tábla megváltoztatta és IX.r. vádlottat - a vádnak megfelelően - a Btk. 282.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bek. b/ pontja szerinti társtettesként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette miatt ellene emelt vád alól mentette fel.

Az elsőfokú bíróság lényegében helytállóan tárta fel a büntetéskiszabási tényezőket, amelyek közül a súlyosító körülmények köréből VI.r. és X.r. vádlottaknál mellőzi a másodfokú bíróság a négy ültetvényen való közreműködésre hivatkozást, ami a cselekmény minősítésében jut kifejezésre, valamint a természetben bűnös terhelteknél a hónapokig tartó elkövetést, mivel ez a természet folyamatának természetes velejárója.

III.r. vádlottnál ugyanakkor súlyosító hatású bűnösségi tényezőként vette figyelembe, hogy ellene folyó büntető eljárás hatálya alatt állt a vádbeli időben, emiatt büntetlen előéletének nyomatéka csekély.

Súlyosítóként rótták II.r., III.r., IV.r., V.r., VI.r., VII.r. és VIII.r. vádlottak terhére a társtettesi elkövetést.

További enyhítő körülményként kellett azonban valamennyi vádlott esetében figyelembe venni az elsőfokú ítélet kihirdetése óta eltelt időmúlást is.

A vádlottakkal szemben az elsőfokú bíróság által meghatározott joghátrány nem kellően átgondolt és a belső arányosság követelményének sem felel meg.

Egyrészt nem a jogalkotó büntetési tételben kifejezésre jutott akarata szerint különböztet a kábítószer természetű és értékesítői között, aránytalanul súlyos büntetést alkalmazva a fogyasztói típusú cselekményt megvalósító terhelteknél.

Másrészt nem értékeli kellő nyomatékkal a feltáró jellegű, önmagukra is terhelő beismerő vallomásokat, amelyek közül rendkívüli jelentőséggel bír VI.r. vádlottnak a kábítószer természetű és értékesítésére is kiterjedő részletes nyilatkozata.

Harmadrészt nem súlyozza a büntetéseket annak megfelelően, hogy a minősítést megalapozó jelentős hatóanyag-tartalom hányszorosára valószínűsítették meg a cselekményt.

Emiatt méltányolhatóak voltak a II.r. és III.r. vádlottakat érintő súlyosítást célzó, míg IV.r., V.r., VI.r., VII.r. és VIII.r. vádlottak érdekében az enyhítésre irányuló fellebbezések is.

Az ítélet tábla abban egyetértett a törvényszékekkel, hogy a cselekményben játszott meghatározó, másokat bűncselekménybe sodró, vezető szerepe miatt - figyelemmel a jelentős mennyiség negyvenszeresét kitevő hatóanyagra is, - I.r. vádlott érdemli a legsúlyosabb büntetést.

A társaival szemben kiszabott büntetések tükrében és a bűnszervezetben elkövetés mellőzése miatt azonban az elsőfokú bíróság által vele szemben alkalmazott joghátrány is eltúlzottan súlyos.

Ennek megfelelően a másodfokú bíróság szabadságvesztését hét év (a 2012. évi C. törvény 37.§ (3) bek. ad/ pontja szerinti) fegyházra és hét év közügyektől eltiltásra enyhítette.

A kábítószerrel kereskedő II.r. és III.r. vádlottak által I.r. vádlottól származó formában átvett marihuána 84 %-ánál, - mivel náluk nem a termesztő szempontjából irányadó tőszám a minősítés alapja, - lefoglalás hiányában, a számukra legméltányosabb becslés mellett terhükre rótt, általuk eladott kábítószer hatóanyagtartalma aránytalanul kedvezőbb. Ezt mutatja, hogy a minősítéshez megkívánt jelentős mennyiséget annak a lefoglalt marihuánának mérésével megállapított hatóanyaga is meghaladja, ami az összesen átvett kábítószernek csak hatodrésze.

Kitartóan folytatott közös cselekményük azonban súlyos büntetést kíván, hiszen nevezettek a fogyasztókhoz kapcsolódó láncban magasabb helyen helyezkednek el, mint a termesztők.

Ezért a terhükre bejelentett ügyészi perorvoslatot megalapozottnak találva mindkettejükkel szemben súlyosabb joghátrány alkalmazását látta az elkövetett cselekménnyel arányban állónak.

II.r. vádlottnál idősebb kora és megromlott egészségi állapota miatt a törvényszék helytállóan alkalmazott enyhítő szakaszt és kellő indokkal határozott meg a törvény szerintinél enyhébb végrehajtási fokozatot.

A másodfokú bíróság - a halmazatra utalást mellőzve - a 2012. évi C. törvény 82. § (2) bekezdése b/ pontjának felhívásával a törvényi büntetési tétel minimumánál alacsonyabb szabadságvesztést szabott ki vele szemben, amikor a 35.§ (2) bekezdésére figyelemmel, a 37.§ a/ pontja alapján börtönbüntetésének tartamát négy évre súlyosította. Egyben - a börtönbüntetéshez igazodóan - a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát is öt évre felemelte.

III.r. vádlottnál - figyelemmel arra is, hogy a terhére rótt bűncselekményt más büntető eljárás hatálya alatt valósította meg, - nem látott lehetőséget enyhítő szakasz alkalmazására. A minősítéshez megkívánt mértéket kevéssel meghaladó hatóanyag-tartalmat figyelembe véve azonban középértékű büntetés kiszabását sem tartotta indokoltnak, mivel a büntetési tétel alsó határa közelében meghatározott szabadságvesztés is megfelelően szolgálja a büntetés célját. Ezért a vele szemben alkalmazott büntetést a 2012. évi C. törvény 37.§-ának (3) bekezdés ad/ pontja szerint hat év fegyházbüntetésre, míg a közügyektől eltiltás mértékét ugyancsak hat évre felemelte.

Az elsőfokú bíróságnak a bűnszervezethez kapcsolódó kötelező törvényi rendelkezésen alapuló feltételes szabadság kizárására vonatkozó rendelkezését mellőzve, a másodfokú bíróság a határozott ideig tartó szabadságvesztésre ítélt I.r., II.r. és III.r. vádlottaknál - a 2012. évi C. törvény 38. § (1) bekezdése alapján - ítéletében állapította meg, hogy legkorábban büntetésük kétharmad részének kitöltése után bocsáthatók feltételes szabadságra.

A további vádlottak tekintetében - a cselekmények eltérő minősülése és a bünszervezetben elkövetés mellőzése miatt, a belső arányosság helyreállítása érdekében - az ítélőtábla megalapozottnak találta az enyhítésre irányuló védelmi perorvoslatokat.

IV.r., V.r., VI.r., VII.r., VIII.r., IX.r. és X.r. vádlottaknál mellőzte a bünszervezet téves megállapításából következő feltételes szabadságra bocsátást kizáró ítéleti rendelkezést.

IV.r. vádlottnál kellő nyomatékot adva feltáró jellegű beismerő vallomásának és a bűncselekmény elkövetése óta eltelt időmúlásnak az 1978. évi IV. törvény 87.§-ának (2) bek. b/ pontja alkalmazásával a törvényi minimumnál alacsonyabb szabadságvesztést látott az elkövetett cselekménnyel arányban állónak. Ezért - az elsőfokú bíróság által a Btk. 45.§ (2) bekezdése alapján eggyel enyhébben meghatározott végrehajtási fokozatot és a mellékbüntetést nem érintve, - börtönbüntetését három évre enyhítette.

Az enyhítő körülmények nyomatéka miatt különös méltánylásból a másodfokú bíróság úgy rendelkezett, hogy a 1978. évi IV. törvény 47.§ (3) bekezdésére figyelemmel büntetése fele részének kiállása után bocsátható feltételes szabadságra.

Bár a IV.r. vádlott által megtermesztetthez képest a VI.r. vádlott terhére rótt marihuána hatóanyag-tartalma jóval magasabb, e vádlottnak meghatározó szerepe volt abban, hogy társai cselekménye is felderíthetővé váljon. Ezért önmagát is terhelő, részletes feltáró jellegű vallomása rendkívül nyomatékos enyhítő körülményként volt a javára figyelembe veendő.

Ezért az ítélőtábla az 1978. évi IV. törvény 87.§-ának (2) bek. b/ pontja felhívásával - egyetértve az elsőfokú bíróság által a Btk. 45.§ (2) bekezdése alapján meghatározott végrehajtási fokozattal, azt változatlanul hagyva, - börtönbüntetését három évre, közügyektől eltiltás mellékbüntetésének tartamát ugyancsak három évre leszállította.

A javára mutató bűnösségi tényezők miatt különös méltánylást érdemlő okból nála is lehetőséget látott az 1978. évi IV. törvény 47. § (3) bekezdésének alkalmazására, így büntetése fele részének letöltése után bocsátható feltételes szabadságra.

VII.r. vádlottnak a termesztésben társaihoz képest rövidebb időn át játszott, csekélyebb szerepét figyelembe véve aránytalanul súlyos hátrány volna a törvényi minimumot elérő büntetés. Ezért a másodfokú bíróság az 1978. évi IV. törvény 87.§-ának (2) bek. b/ pontja alkalmazásával - a törvényszék által a Btk. 45.§ (2) bekezdése alapján meghatározott enyhébb végrehajtási fokozattal egyetértve - börtönbüntetését kettő év hat hónapra, a közügyektől eltiltás mellékbüntetésének tartamát pedig három évre enyhítette.

A három évet el nem érő szabadságvesztésnél a terhelt javára értékelt enyhítő körülmények miatt különös méltánylást érdemlő okból nála is a büntetés fele részének letöltése után biztosította a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségét (1978. évi IV. törvény 47. § (3) bekezdése).

V.r. vádlottnak is javára értékelte a másodfokú bíróság az elkövetés relatíve rövidebb időtartamát, illetve a megtermelt növényi egyedek számát, ugyanakkor súlyosítóként kellett terhére róni, hogy próbára bocsátás próbaideje alatt követte el a tettét. Ezen intézkedés végrehajthatósága időközben - a Btk. 67.§ (2) bekezdésére figyelemmel, 2012. június 15. napján - elévült, így az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy ez csupán a büntetés kiszabása körében értékelendő. E vádlottnál ténybeni beismerésére figyelemmel, illetve kiskorú gyermekes családos állapota miatt a másodfokú bíróság alkalmazhatónak találta az 1978. évi IV. törvény 87.§-ának (2) bek. b/ pontját és a alkalmazásával - a törvényszék által a Btk. 45.§ (2) bekezdése alapján meghatározott enyhébb végrehajtási fokozatot nem érintve - börtönbüntetésének és közügyektől eltiltás mellékbüntetésének tartamát egyaránt három évre enyhítette.

V.r. vádlott - az 1978. évi IV. törvény 47.§ (2) bek. II. tétele értelmében - a szabadságvesztés háromnegyed részének letöltése után bocsátható feltételes szabadságra.

VIII.r. vádlottnál, aki nem saját kezdeményezésből, hanem házastársa, I.r. vádlott ráhatására, ellenérzésének is hangot adva vett részt alapeseti mennyiségű marihuána termesztésében cselekménye megváltozott minősítése miatt legfeljebb öt évig terjedő szabadságvesztés szabható ki.

A javára mutakozó enyhítő hatású bűnösségi tényezők figyelembevételével azonban esetében túl szigorú lenne szabadságvesztés kiszabása, ezért a másodfokú bíróság - az 1978. évi IV. törvény 87.§ (2) bekezdés e/ pontjának felhívásával - a vele szemben alkalmazott joghátrányt pénzbüntetésre enyhítette, egyúttal a közügyektől eltiltás mellékbüntetést mellőzte.

Az elkövetéskor irányadó Btk. 51.§ (1) és (3) bekezdései alapulvételével a pénzbüntetés napi tételeinek számát háromszázban, egy napi tétel összegét ezer forintban meghatározva összesen háromszázezer forint pénzbüntetést szabott ki vele szemben.

Meg nem fizetése esetére rendelkezett a pénzbüntetés fogházbüntetésre átváltoztatásáról.

Az azonos minősítés alá eső elkövetők közül X.r. vádlottnak a termesztésben játszott szerepe nem volt társaiéhoz mérhető, bűnsegédi tevékenysége miatt a vele szemben alkalmazandó büntetésben ennek ki kell fejeződnie.

Ezért az ítéletábla kimerítve az 1978. évi IV. törvény 87.§-ának (2) bek. b/ pontját, a vele szemben alkalmazott börtönbüntetést - nem érintve a törvényszék által a Btk. 45.§ (2) bekezdése alkalmazásával helyesen meghatározott enyhébb végrehajtási fokozatot, - kettő évre leszállította.

A beismerő vallomást tevő, büntetlen előéletű, két kiskorú gyermekről gondoskodó terhelnél a büntetés célja a szabadságvesztés tényleges fogamatba vétele nélkül is elérhető. Ezért az ítéletábla a börtönbüntetés végrehajtását az 1978. évi IV. törvény 89.§-ának (1) bekezdése szerint közepes mértékű, három évi próbaidőre felfüggesztette.

Végrehajtandó szabadságvesztés hiányában mellőzte a közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabását.

A kiegészített történeti tényállásból megállapítást nyert, hogy az eljárás során a vádlottaktól lefoglalt pénzüsszegek a kábítószer kereskedelméből származtak, részint közvetlenül a kábítószer ellenértékeként, részint I.r. vádlottnak az értékesítés hasznát a termesztésbe visszaforgató magatartása révén.

Ekörben a törvényszék vagyonek Kobzással kapcsolatos rendelkezései törvényesek, a bünszervezet mellőzése miatt azonban az intézkedés alapját képező törvényhely megjelölése pontosításra szorult: I.r., és III.r. vádlottakra nézve az elbíráláskori 2012. évi C. törvény 63.§ f/ pontja szerinti intézkedés alkalmazása a 74.§-ának (1) bek. c/ pontján alapul, míg IV.r., VI.r. és VII.r. vádlottakat érintően a vagyonek Kobzás alapja az elkövetéskor hatályos 1978.évi IV. törvény 70.§ 6./ pontjának és a 77/B § (1) bek. a/ pontjának rendelkezései.

A zár alá vett ingatlanokkal kapcsolatban nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a kifejezetten kábítószer termesztése érdekében létrehozott építményekre - így a Szigetszentmiklós, ... helyrajzi szám alatti közös tulajdonú ingatlanok a I.r. vádlott 298/641 tulajdoni hányadát képező részére, valamint a Taksony, ... szám alatti ingatlan V.r. vádlott tulajdoni hányadát képező 540/1151 részére vagyonek Kobzást rendelt el.

Evonatkozásban I.r. vádlottnál az intézkedés alapja - a vele szemben alkalmazott jelenleg hatályos 2012. évi C. törvény 74. § e/ pontja, míg V.r. vádlottnál a törvényszék helytállóan hívta fel az elkövetéskori törvény 77/B § (1) bekezdés d/ pontját.

Tévedett azonban, amikor a VI.r. vádlott tulajdonát képező teljes ingatlanra is vagyonek Kobzást alkalmazott azzal az indokolással, hogy az építményt bűncselekmény elkövetése céljából emelték.

Ezen Gyál,... szám alatti ingatlanon a vádesetet megelőzően is lakóház állott, amely nem hozható összefüggésbe a vádlott terhére rótt bűncselekménnyel. Kétségtelen, hogy kábítószer termesztése céljából az udvaron melléképületet emeltek, ez azonban nem különíthető el az ingatlan többi részétől, s nem indokolja a teljes ingatlanra nézve a vagyonek Kobzást.

Ezért a másodfokú bíróság VI.r. vádlottat érintően a Gyál, ... szám alatti ingatlanra elrendelt vagyonek Kobzást mellőzte.

Az elsőfokú ítélet járulékos rendelkezései közül I.r., II.r., III.r., IV.r., V.r., VI.r. és VII.r. vádlottakkal szemben az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítása megfelel a törvény rendelkezéseinek.

A törvényszék kimerítően és az anyagi jogi szabályoknak megfelelően rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről.

Ekörben az ítélet csak annyiban szorult pontosításra, hogy a bűnjeljegyzék 44./ sorszáma alatt bevételezett személyi igazolványt elírás folytán vezetői engedélyként jelölte meg.

Ezt - az ügyészi észrevételnek megfelelően - a másodfokú bíróság helyesbítette.

A bűnügyi költséggel kapcsolatban a rendelkezésre álló iratokból kitűnően a törvényszék a nyomozás és az elsőfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére a Be. 338. § (3) bekezdése szerint a bűnösnek kimondott vádlottakat külön-külön kötelezte.

Mentesítette őket a jogszabályváltozás folytán megismételt vegyészszakértői vizsgálat folytán, valamint a nem az ő mulasztásuk miatt, szükségtelenül felmerült költség viselése alól, azzal, hogy ezt - miként a felmentett vádlottak cselekményéhez kapcsolódó költsége is, - az állam viseli.

A fentiek szerint a másodfokú bíróság a törvényszék ítéletét - a Be. 361. § (1) bekezdése alapján nyilvános ülésen eljárva, a Be. 370. §-ra figyelemmel - I.r., II.r., III.r., IV.r., V.r., VI.r., VII.r., VIII.r., Katalin IX.r. és X.r. vádlottakat érintően Be. 372. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg az egyéb törvényes rendelkezéseit - valamennyi vádlottat érintően - a Be. 371. § (1) bekezdése szerint helybenhagyta.

A másodfokú bíróság a védők eredményes fellebbezésére tekintettel - a Be. 381.§ (2) bekezdése alapján - mentesítette I.r. és VI.r. vádlottakat a kirendelt védői díj megfizetése alól.

A másodfokú eljárásban - az alaptalannak bizonyult ügyészi fellebbezéssel érintett - IX.r. vádlott felmentése miatt a kirendelt védői közreműködés folytán felmerült bűnügyi költséget a - Be.339.§ (1) bekezdése szerint - az állam viseli.

Tájékoztatja IX.r. vádlottat és védőjét, hogy az ügyész vádképvisellete mellett folytatott eljárásban történt felmentés miatt, a Be. 339.§ (3) bekezdése értelmében - a büntetőeljárásban részt vevő személyek és képviselőik költségéről és díjáról szóló 26/2003. (VII. 1.) IM-BM-PM együttes rendelet előírásai alapján - az állam megtéríti a terhelt költségét, valamint nyomozati szakban eljáró meghatalmazott védőjének az eljárás során nem előlegezett díját és költségét.

Erről a másodfokú bíróságnak ügydöntő határozata meghozatalakor hivatalból nem volt lehetősége dönten. Ez az igény a Be. 578. § (2) bekezdése szerint - az elsőfokú bíróságnál indítandó - különleges eljárásban teljesíthető.

A Fővárosi Ítéletábla ítélete elleni fellebbezést a Be. 386. § (1) bekezdés zárja ki.

Budapest, 2013. szeptember hó 25. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke
Dr. Sebe Mária s.k.

előadó bíró
Dr. Sárecz Szabina Martina s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 2012. június 26. napján kelt 8.B.1347/2008/111. számú ítélete I.r., II.r., III.r., IV.r., V.r., VI.r., VII.r., VIII.r., IX.r. és X.r. vádlottakkal szemben a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.367/2012/28. számú ítéletében írt változtatással 2013. szeptember hó 25. napján jogerőre emelkedett és - a felfüggesztett szabadságvesztés kivételével - végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2013. szeptember hó 25. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

bíróági ügyintéző